

മിസ്റ്റർ പി. എം. മായൻകുട്ടി: മ.മ.മ.വ.-ൽ ഗവണ്മെണ്ടു കൊള്ളി കൊണ്ടുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ നഷ്ടമുണ്ടാകുമോ?

റാവുസാഹിബ് എം. എം. പോൾ: നഷ്ടമുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ പി. എ. മായൻകുട്ടി: എന്തു നഷ്ടമുണ്ടായി.

റാവുസാഹിബ് എം. എം. പോൾ: നൂ ൭, ൦ ൦ ൦ ക. നഷ്ടപ്പെട്ടു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): May I know whether Government is aware that many agriculturists had been ruined by the encouragement first given by the Government for the growing of the Tapioca and the subsequent controls that they have introduced?

Rao Sahib M. M. Paul (Director of Food Supplies): Government are not aware.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. പിയറേറ്റു: നൂ ൭, ൦ ൦ ൦ ക. നഷ്ടം വന്നതു് എത്രായിരം ഉറപ്പികയുടെ കച്ചവടത്തിലാണ്?

Rao Sahib M. M. Paul (Director of Food Supplies): I want notice.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Since the food situation has very much eased and since there is a control of price of flakes and starch in Bombay, will not the Government consider now the desirability of lifting the ban, or at least try to lift the ban and watch the result?

Rao Sahib M. M. Paul (Director of Food Supplies): There is no price control in all parts of India. That is the reason. Secondly the position of the Government is that a certain portion is necessary here for consumption and especially for poor people. Since there is great disparity between the price of this and other articles the poor people will buy it and the result will be if the control is taken away then it will be more costly to the poor people. If we lift the ban the prices will still go higher and the poor people will suffer. Therefore, Government think that the control should be retained. But if the House is of the other opinion we will again consider the question.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): May I know whether Government have any idea as to what is the cost of producing one pound of tapioca?

Rao Sahib M. M. Paul (Director of Food Supplies): About Rs. 70 per acre on a very rough estimate.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): The answer to sub-division (c) is given that for one pound of tapioca the control price is from 4 pies to 7 pies. It is much more than 7 pies. So, may I know whether the Government have any idea as to the actual cost of production?

Rao Sahib M. M. Paul (Director of Food Supplies): For the exact figures, I want notice.

Mr. President: Order, order. The time for questions and answers is expired.

Announcement of election of a Member to the College Advisory Committee

Mr. President: For the election of a Member for the College Advisory Council two valid nominations are received on behalf of Mr. P. Kumaran Ezhuthassan and Mr. P. A. Muhammed Ashroff. The Secretary to Government will hold the election at 5 p.m. this afternoon.

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

10. Matches, Vegetable Products, etc., Rs. 79,407

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Sir, I move for the grant of Rs. 79,407 under Matches. I wish to inform the House in detail what are the important considerations that weighed with the Government in agreeing to levy tax on betelnuts. There seems to be a lot of misunderstanding about it. I wish to inform the House that about 90 per cent of the betel nut grown in this State goes outside the State. On this 90 per cent of our total produce, the Government of India informed us, that they would levy an import tax in British India at the same rate of 2 annas per pound in case we did not agree to levy tax here in the State. The result would be that 90 per cent of the betel nuts produced in this country would in any case be taxed outside the State even if we did not levy any tax on it here. On the other hand if we agreed to join the Government of India scheme they promised to give us a rebate on the population basis. We shall not be entitled to get any such rebate if we declined to join their scheme.

The rebate due to us, or State's share from the common pool, is to be worked out on the basis of a certain formula agreed to between the various parties joining the scheme. The formula is this.—

Things would have been different if we were consuming 50 per cent or more of the total produce of our State within the State itself. But facts are otherwise. So the Hon'ble House will agree with me when I say that it is to our decided advantage to have joined the Government of India Scheme. Government considered all the aspects of the question and only after they were convinced that the State really stood to lose by not joining the scheme that they finally agreed to levy this tax here.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): May I know, Sir, which are the Units which come under the common pool?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): The whole of British India and such of the native States that have agreed to join the scheme.

Mr. President: All the States which levy the duty.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): May I know, Sir, whether the rate at which this duty is levied in Travancore is the same as our rate?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): In Travancore it is only $1\frac{1}{2}$ annas per pound whereas in the other States it is 2 annas.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): May I know, Sir, what the results are in Travancore regarding betel nuts on account of lowering the rate?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): The effect of the levy is the same. In Travancore there is already an excise duty. A local duty at the rate of $6\frac{1}{2}$ pies per pound is levied by the Travancore Government. In addition they are now levying $1\frac{1}{2}$ annas per pound under the Government of India Scheme. So the total comes to 2 annas. Therefore, the incidence of taxation is the same in Travancore as it is here.

Now, another point which I wish to point out to the House is that after all this appears to be only a temporary measure. As matters stand at present, the scheme will remain in force only during the period of duration of war and one year thereafter. Whatever be this period, the intention of the Government of India and our Government is that this new duty should be borne exclusively by the consumer. That is evidently the intention of all the Governments who have agreed to join the scheme. But it is now represented that the burden is actually shifted to the cultivator. This Government do not dispute it. It is also seen from the Government of India Legislative Assembly Proceedings that this point was very strongly emphasised there also and that the Hon'ble Finance Member to the Government of India promised to conduct further investigations in regard to this matter. Now this Government are awaiting with anxiety the results of the investigations made by the Government of India and to see what steps they propose to adopt for making the consumer pay the tax instead of the grower.

Another point represented in this House is that the incidence of taxation is rather heavy. This Government do not dispute it either. When representations were received by the Diwan from several individuals and institutions interested in this trade, the question was got thoroughly examined. Both the Commissioner of Excise and the Director of Agriculture were asked to go into the details. They were asked to find out what exactly was the cost of production and how much the producer was actually able to get for his produce. They were also asked to report to what extent, if any, the duty has affected the industry. They have made a joint report to the effect that the cost of cultivation has gone very high and that the incidence of taxation is hanging heavy on the cultivator. They have also reported that the prices came down suddenly when the information leaked out that a tax on betel nut was going to be levied. Before collection was authorised by the Government some merchants fearing that they would be called upon to pay the duty, started realising an extra amount from the poor growers. All this created a sort of alarm and naturally the prices went down. It is stated that it went down from Rs. 12 a Thulam to about Rs. 4 per Thulam. This is reported to have affected the industry adversely. Government being satisfied that there was real hardship, they have already taken up the matter with the Government of India.

Now I shall come to the question of waiving duty on "Pazhukka Adaka" and "Neeta Adakka". These are two varieties of nuts used by the people in the State for local consumption. We have already received a communication to the effect that fresh betel nuts will be exempted from payment of duty. The Central Board of Revenue, Delhi, have decided to exempt from payment of duty fresh betel nuts in husk whether mature or immature, which have not undergone any process of drying or preservation in water which are sold by the grower direct to the individual

consumer who buys such nuts from the grower and consumes them. The Board's decision will not apply to cases of shop-keepers and other middle men, especially in the Malabar and South Canara Districts, who obtain such nuts from growers and sell them in bazaars and in shandies to consumers and to petty retail dealers. The orders and procedure that are already in force will, therefore, continue.

This evidently shows that the actual consumer can get without any payment of excise duty loose nuts for his use and that every cultivator is at liberty to sell nuts to individuals, that is, consumers without undergoing any formalities.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): On a point of information I find that in the rules if the cultivator is to keep with him more than 2000 nuts he has to pay a tax and then only he can sell it.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): If he sells he has to pay the tax. But he can keep 2000 nuts for his own use and on that stock he need not pay any duty at all. He need not pay any licence fee either. Only when he sells, the question of duty arises. If he consumes the 2000 himself there is no question of any duty.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): But how can the Government know that the cultivator is keeping it for his own consumption or for selling it. Therefore, Government will insist on the cultivator to pay the tax even on this 2000.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Government will not insist like that.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): If the cultivator is to be enabled to sell 30 to 40 nuts to individual consumers he must keep with him more than this 2000.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): There is absolutely no objection for his keeping larger stocks. He should in that case take out a licence. That is all. He will get a licence on payment of Rs. 2.

It has been pointed out by some of the Hon'ble Members that by delegation of powers to the petty officers of the Excise Department, it is being abused them in actual practice. I understand on a detailed enquiry made this morning that not a single instance has so far been brought to the notice of the Excise Commissioner. If those interested in the trade bring any specific instances to the notice of the Excise Commissioner or the Government, I assure the Hon'ble Members that the officers concerned will be dealt with properly. The Commissioner of Excise desires me to inform the House that he seeks your co-operation in this matter. He is extremely anxious to check all the abuses.

Another point is want of transport facilities. There are very great difficulties in this matter Government are aware of it, I may inform the house that, Priority No. 9 is what is allotted for this commodity. We have addressed both the Government of India and the Railway authorities as well as the Government to see that higher priorities are given to us. That matter is still engaging their attention. The House may rest assured that whatever is possible to secure a higher trade of priority and to obtain adequate number of waggons, will be done by Government.

Mr. P. Govinda Menon (Ernaḱulam): May I know what the authority of the Hon'ble Member for Government is to say that the Legislation will be in force only one year after the duration of the War?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): The present scheme of the Government of India will be in force only for the period mentioned by the Hon'ble Member.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadaḱḱancheri): May I know if steps have been taken by our Government with the Imperial Government. May I know what are the suggestions made by our Government?

Mr. President: Order, order. That cannot be disclosed at present.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadaḱḱancheri): May I know when it was taken up.

Mr. President: About 3 months ago.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Early in June.

Mr. P. Govinda Menon (Ernaḱulam): Mr. President, Sir, I move to reduce the allotment.

CUT MOTION No. 40

Abolition of duty on Betel nuts

Mr. P. Govinda Menon (Ernaḱulam): Mr. President Sir, I move to reduce the allotment of Rs. 73,674 for Betel nuts, Tea and Coffee in Demand No. 10 (c) by Re. 1 to discuss the desirability of abolishing the duty on Betel nuts.

Sir, the duty on betelnuts was introduced by this Government under the circumstances explained by the Diwan in the speech made to his House on the opening day of this Session and as explained by the Hon'ble Joint Secretary to Government. After hearing those speeches and the circumstances under which the duty was levied I have to confess before I make my remarks that the question is a rather difficult question both for the Government and for this section of the House. The speech made by the Joint Secretary today has convinced me that Government and the non-official section of this House alike are alive to the difficulties of the situation. And if certain further remarks are made by this section of this House it is only to further help the Government in order to make representations to the Central Government for the proper redress of the grievances of the betelnut cultivators. Our complaint Sir, is that betelnuts are not properly excisable articles under any cannon of taxation. An examination of the literature on the subject and even the several excise taxation Acts of the Central Government will reveal that this is so. As admitted by the Joint Secretary and also as admitted by the Finance Member for India Government in the Assembly debates, the intention is that the tax must be passed on by the producer or manufacturer ultimately to the consumer. But it has been found as a matter of fact that the tax today on this commodity is borne not by the consumer ultimately but by the Producer, the Agriculturist himself. That is what we find. Therefore, the intentions of this Government and the Central Government that the tax should be borne by the consumer has have not been fulfilled. According to me it is because the nature of the industry and the conditions under which the betelnut industry are being carried on in this country do not warrant the imposition of a duty by way of excise on betel nuts. That must be the reason. Now I do not want to be pedantic in this matter but I would quote only one passage from a Dictionary on Political Economy by Palgrave, and this is what he says.—“Excise is the name given collectively to those duties which in the fiscal system of the United Kingdom are levied upon commodities within the Kingdom itself, as distinguished from customs duties which are levied at the Ports upon commodities imported from abroad. The word excise signifies etymologically something cut off; as an excise duty may in effect be considered as something cut off or deducted for the benefit of the State, from the price of the article as paid by the consumer. If there were no duty the consumer would pay a lower price for the article. The price therefore that he actually pays includes the duty; whence it follows that the duty itself is something deducted or subtracted from the actual price paid. The price in fact is divided into two parts, one part being subtracted from the whole for the benefit of the State and the remainder go in due to the Vendor.” That in brief is the nature of an Excise duty. The duty must come out of the price paid by the purchaser. And therefore, when articles are selected for the imposition of duty by way of excise all Governments generally select those articles for which this duty can be successfully and without difficulty be imposed. A reference to the schedule of the Central Excises and Salt Act of 1944 as amended by the Indian Finance Act of 1944 shows that the excisable commodities in British India to day are Kerosene, Matches, mechanical lighters, motor spirit, silver, steel ingots, sugar, Tobacco, Tyres and Vegetable Product. Then as amended, betel nuts, coffee and tea were added to the list of excisable goods. An examination of these products will show that in the case of all but betelnuts excisable goods selected are goods for which there is a controlled market, that is to say, where the industry is well organised. As is well known, coffee and tea are cultivations conducted on plantation basis by rich influential and well organised estate owners, who can compete with the purchasers of these articles and can successfully pass on the duty to be borne by the purchaser. So far as the betelnut industry is concerned I think it will be agreed that it cannot be classified with the other goods which are made excisable under the acts of the Central Government. It seems to me that the nature of the industry, the disorganised condition of the industry has not been brought to the notice of the Central Government with sufficient force, if at all. Therefore, I request this Government to make representations to the Central Government that the conditions of the betelnut industry is not such as would warrant a successful imposition of the Excise Duty upon betelnuts. The Indian Fiscal Commission in its report of 1921 or 22, has made certain very significant remarks a reading of which will be useful in this connection. In one of the passages they say “There are however, practical limitations which should be borne in mind in considering any possible extension of the range of excise duties. Such duties are unsuitable to small and scattered industries as collection in such cases is unduly costly and apt to be vexatious. Moreover the duty, which from the economic points of view may be regarded as an addition to the cost of production, is likely to press more heavily on a small producer than on a large one. As a general rule, therefore, excises should be confined to industries which are concentrated either in large factories or in

small areas affording facilities for supervision and collection." The very fact that a similar complaint has not come from the estate owners of coffee and tea and also from the producers of vegetable products shows that they are not affected by these excise duties.

Mr. President: We have had representations about the duty on coffee.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): I am glad, Sir, I take it there have been representations. But then because they can pass on this duty, to the ultimate consumer it appears to me that they can have no reasonable complaint but the consumer may say that the price of coffee has gone up, but that is not the case with betelnut growers. There is another aspect of the matter. So far as the subjects of Cochin are concerned, as the Preamble of the Central Act says, "it is a tax on the production and manufacture of articles and therefore so far as the Agriculturist is concerned whatever be the intention of the taxing authority, the real incidence as it now happens is on the agriculturists". There is an additional taxation on production. The Hon'ble Member for Trichur North in his Budget speech pointed out that under the Settlement Proclamation of 1080 the products of our lands have already once been taxed and there is a promise held out that so far as that settlement lasts there will be no disturbance in the assessment which was made in 1080. Legally, I would say that this is a further tax upon the products of the agriculturists in this State and therefore the promise held out in the Settlement Proclamation that so long as that Settlement lasts there will be no disturbance with the assessment has been violated. The inequity of the taxation may also be considered. Betelnut like cocoanut and pepper is one of the few commercial crops in this State and there is very great injustice in that the betelnut grower alone is subject to a tax when the cocoanut grower or the pepper grower is not to pay anything by way of taxation.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): At least they are exempted.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): I refer to this inequity. That is all. Certain difficulties in the working of the provisions will be referred to by my Hon'ble Friends in their speeches. The Hon'ble Secretary pointed out that there has been no complaint to the Excise Commissioner that there has been any abuse of the law by the Petty Officers. First of all the grower of the betelnut does not generally sell the produce direct to the consumer for consumption. It is impossible for the agriculturists in this country to carry on a day today business of selling his products. He sells it to the shop-keeper. Even the shop keeper who keeps the few nuts in his shop for sale is often subjected to the abuses referred to by several Hon'ble Members here. It may be that they have not made any representations to the Government. Even the commodity which he has placed for sale may not be worth a sum of 8 annas or a rupee more than which amount is necessary in order to make a complaint to the Excise Commissioner who may be in Trichur or Ernakulam. The complainant has to pay for the 8 annas Stamp and he will have to incur other expenses. The expenses which he will have to incur on these grounds will be a lot. But the small shop-keeper may have to pay only four annas or eight annas to these officers and always these people go and disturb them.

The difficulties experienced by the small shop-keepers in the villages are untold and when I thought about those difficulties I felt the definition of excise duty by Dr. Johnson in his dictionary well anticipated, prophetically anticipated the condition of affairs in Cochin to-day. This is how Dr. Johnson in his dictionary defines it.—"Excise tax is a hateful tax levied on commodities and adjudged not by common judges of property"—as the Joint Secretary or the Excise Commissioner. "But by wretches hired by those to whom these taxes are paid". This is how Dr. Johnson defines Excise duty. I do not want to add anything further about these things because it is a matter on which both Government and this section of the House are agreed. We can make only one representation. The tax is now borne by the agriculturists himself. It has ceased to be an excise tax and therefore strong representations have to be made to the Central Government to remove betelnut altogether from the schedule of excisable articles. That is the suggestion which I have to make in this connection. With these few words I move the motion appearing in my name.

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri):** In seconding this motion, very ably moved by my esteemed friend, leader of the party, I do not wish reiterate the grounds covered by my friend, but just to give some details with regard to the difficulties experienced by the arecanut growers. It will be noted Sir, that the arecanut industry is one of the major

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

industries of the cultivator in Cochin, paddy cultivation being the first, next to importance and magnitude comes the arecanut industry. The Government have been pleased to inform this House on a former occasion that as many as 25,000 acres of land in Cochin is being cultivated with arecanut. At the rate that they now propose to collect the duty, an amount of nothing less than 20 lakhs of rupees is recoverable from the agriculturists, that is to the extent of that huge figure the poor agriculturist.....

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Only 12 lakhs of rupees.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): That is your figure, if you will remember one of the questions, it is 20 lakhs.

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): That was what was anticipated but not it is only 12 lakhs.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): It is the amount which is taken for no reason, for no fault of his from the agriculturist that is my complaint Sir. As stated by my leader we have no complaint against my Government for the introduction of the duty because their circumstances under which the duty has been imposed have been very succinctly referred to in the Diwan's Speech. But when I listened to one small sentence in it namely that the Government of India had addressed this Government and suggested to them to impose the same duty "accompanied by a strong hint that unless the State agreed" and so on. That of course is inevitable. A strong hint means what it is; Command means entreaty, entreaty means command; they will interchange. Here is a strong hint, we are helpless. There it is that I said that we have no complaint. But unfortunately the plight in which the agriculturist finds himself in is the position that agitates our minds and which we want the Government's mind also to agitate. It is very good and we are thankful to the Diwan for having taken appropriate steps after representations made to him in this behalf. A very closely reasoned memorandum was placed before the Diwan for which I had the honour to lead very many months back and then we have pointed out Sir, that considering the present rate of high labour charges, the cost of manure and other incidental charges of working an arecanut garden, what the agriculturist, that is the grower of the arecanut, gets, deducting from the total amount which is fetched in the market for the cured nut is only Rs. 14-13-4. One of the paragraph of our memorandum will show that, Sir. The duty calculated at the present rate is Rs. 4-13-0. Therefore what the poor agriculturists gets on one thulam of arecanut i. e. 1,500 rupee weight of arecanut is the big amount of four pies, Sir. That is the thing he gets. There is no exaggeration. We have collected statistics by study of things on the spot, collected from the persons who are in the industry—not a bit of exaggeration in that memorandum. And I am glad to note Sir, that the memorandum has been, various points in the memorandum have been very very truly accepted and without any contradiction by the Hon'ble Member from the Government who gave us very helpful hints when he was moving the motion. We are thankful for that.

One detail I want to give the Government is this the best quality of arecanut which in the arecanut market language is called "Theli" fetches about Rs. 25 for one thulam. The next best quality which is called "mattam" and the inferior variety is called by some other name. If the superior variety fetches about Rs. 30 per thulam i. e. 1,500 rupee weight. The next variety, will fetch only about Rs. 20 that is what is obtaining in the biggest of the arecanut markets in the State. The last variety fetches only Rs. 5 a thulam, nothing more, but often times much less. The pity or rather the pain Sir, is that for all these varieties there is a flat rate of 2 as., as duty that works out at this calculation to Rs. 30 for the superior variety, Rs. 20 for the next and Rs. 5 for the last. The incidence of that taxation falls to the extent of over 23 per cent of the amount realised from cured arecanut. Can inequity go to greater heights is the question that comes from these hard hit agriculturists of the State. That has to be answered Sir.

Now with regard to the rules made under the Proclamation, we have a very large then running into very many pages seen in the Gazette published in the English language and all the license forms to be filled up by any who even dreams of arecanut—it is enough if he dreams of arecanut he has to be in possession of one form. As far as dreaming is concerned is an exaggeration. If he has to deal in arecanut of his own he has to possess some form certificate or another. It is all printed in English as if our arecanut dealers the persons who pluck the arecanut, who take to the green market, who cure it, who transport it, who sell it, they are all first class Honors men who are thoroughly well-versed in English language. In our parts Sir, to come across a graduate or even come across a School Final is not an easy thing. For this

poor agriculturist in order to arm himself with a license he has to get it translated by somebody and if a mischievous minded translator gives a wrong version the man find himself in a miserable position.

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): All these licenses and permits are going to be issued in Malayalam. Now some have already been issued.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): To that extent we are thankful Sir, but let it be accelerated is the next request. Sir, according to me very many of these licenses are absolutely unnecessary to achieve the purpose which the Government have in view. What is the object to be gained Sir? The cured arecanuts which alone goes out of the State should not be allowed to be smuggled, that is the purpose, without payment of the duty. Where is the cured arecanut taken to? It is taken to the well-known markets which are always supervised by our Public Health Department. at times ever so much, that is all, there is reason for it also. If a license system is introduced for removing the arecanut by the "Assami", the man who comes and purchases and transports—that is the arecanut language, being in the midst of it, I know the language, and I wanted to share that with you that is all—if he attempts to remove the purchased arecanut by rail then it is that the question of a permit arises. There is your B. T. 3, that is one of the license forms.

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Certificate form.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Yes, certificate forms which says that a certificate has to be taken that the amount of duty levied upon the quantity that is proposed to be taken has been received. That is the only permit that is required. Why should you want a cooly who plucks the arecanut to have a license or something like that?

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): He does not require a license.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): For the plucker to take it to the nearest market where is the necessity for a license. Nobody is going to smuggle it out of Cochin. Then, for transport from that place to another permit is required. There is the necessity for it. It is only at the time of removal of the commodity from Cochin State into British India or any other place that a question of a permit arises. If you will be pleased to go into the question very dispassionately with a human heart you will be pleased to agree with me Sir, that this is the only permit that is required, and therefore you will be pleased to do away with the permit. In the working side of it that is what I have to say.

Another suggestion is this, if sufficiently strong steps in the form in which it ought to be taken are taken, I am sure our Government presided over by the Present head will be able to make headway with the Government of India to see that this tax is removed. That is the first point that I want to stress. It is not enough if a communication is addressed or if a reminder is permissible is sent; more tangible things, more concrete things, if a trip to the headquarters of India.....

Mr. President: I apologise for interrupting the Hon'ble Member, but it might interest him to know that an officer of the Government of India is very shortly coming here to discuss this matter.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): So much the better Sir, there also your hand is seen, otherwise the Government of India will not be moving to the Headquarters of Cochin. Therefore, my request is Sir, that the time may be utilised mostly and chiefly for achieving this and which I was referring to. I am sure that with your anxiety to do good, to do justice, by the agriculturists, you will be pleased to do that. We are thankful to that extent, Sir.

Mr. President: I would draw the attention of the Hon'ble Member to the clock. He has already taken five minutes more than the allotted time.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I took it that silence meant consent.

Mr. President: I am afraid the Hon'ble Member misinterpreted that silence.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I shall wind up Sir. As much as 12 lakhs of rupees is collected, if the possibility of abolition of the tax is not to be achieved then the whole amount collected minus the collection charges and which comes back to us after a process of polling may be returned to the agriculturists. A subsidy is to be added by the Government for the helpless position in which they were forced to tax the agriculturist, a most inequitable tax. My request will be that an appreciable subsidy be given to them. I do not

think Sir, that any other tangible proposition is possible within the short time at my disposal and even for the little time that was given to me I thank the Chair and resume my seat.

Mr. P. K. Paul (Chalakkudi): Sir, as per Standing Order 60, I beg leave of the House to present this petition for its valuable consideration. This petition is signed by 123 arecanut growers.

Mr. President: Order, order. It is usual if the Hon'ble Member wishes to take any step of this sort to give the Chair previous notice of his intention. I have had no such notice.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Tattamangalam): That has not been the custom here, Sir.

Mr. President: I have once before myself mentioned this matter.

Mr. P. K. Paul (Chalakkudi): I may be allowed to submit the petition in the afternoon.

Mr. President: Certainly. I would like to have a formal intimation of the Hon'ble Member's intention.

Mr. L. M. Pylee (Latin Christians-Ernakulam): Is this to be taken as notice, Sir?

Mr. President: I have just this moment said that I would like the Hon'ble Member to give me formal intimation of his intention, that means written intimation.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): It can be presented only when the matter is under discussion.

Mr. President: Yes, I know that. But the Hon'ble Member was aware some little time ago that this matter would come up for discussion today.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): He can present it just now, because in the evening, the matter may not be under discussion.

Mr. President: I am not refusing to receive the petition, but I am only saying that I think it would be more correct if an Hon'ble Member wishing to present a petition gives the Chair previous intimation. It is not quite fair to spring these things on the Chair.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): There is no action to be taken just now, it is only a process on which action has to be taken only after deliberation.

Mr. President: I am perfectly well aware of that. Does the Hon'ble Member wish to speak?

Mr. P. K. Paul (Chalakkudi): The petition is signed by 123 persons. The petitioners humbly request the Council to abolish the duty and save the agriculturists from utter ruin.

Mr. President: If the Hon'ble Member gives notice now saying that he wishes to present a petition, I will receive the petition before we adjourn for lunch.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ : മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഞാനും ഒരു ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് നമ്പർ ൩ ഓവാൻ പ്രസിഡണ്ട് അവർക്കുണ്ടെ പ്രസംഗത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ഇവിടെ അടക്കം നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഇവിടെനിന്നു ബ്രിട്ടീഷിലേക്കയക്കുന്ന അടക്കം നികുതി ചുമത്തുമെന്നും. ഇവിടെനിന്നു അയക്കാത്ത അടക്കം നികുതി ചുമത്തുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഇവിടെത്തെ ആവശ്യത്തിനുള്ള പഴക്കക്കുകുടി നികുതി ചുമത്തുന്നു. പിന്നെ, അവനവന്റെ പറമ്പിൽനിന്നു അടക്കം വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുവാൻ പാസ്സ്, വഴിക്ക പാസ്സ്, ആ പാസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ രണ്ടാമതൊരു പാസ്സ്, ഹർജി കൊടുക്കണമെങ്കിൽ അതിനു സ്റ്റാമ്പ് ഇങ്ങിനെ പല വിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിശ്ചയമില്ലാത്ത മാതിരിയിൽ നിർബന്ധമായി അനുഭവിക്കേണ്ടതായ ഒരു നില ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്റ്റാമ്പ് ഒട്ടിച്ചിട്ടില്ല എന്ന കാരണം പറഞ്ഞു ഹർജികൾ മടക്കി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തി കൊള്ളിക്കുഷിയെ നശിപ്പിച്ചു. അതുപോലെ അടക്കം കൃഷിയും നശിച്ചു. കവുങ്ങുകളെല്ലാം ഉണങ്ങിപ്പോയിട്ട് മുറിക്കാരായതെല്ലാം മുറിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. എനിക്കു അടക്കം കൃഷിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നറിയാം. കൊച്ചി ഒരു കർഷക രാജ്യമാണെന്നു പറയുന്നു. ഏതു വിധത്തിലുള്ള കർഷക വൃത്തിയാണ് ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഒന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. കൊള്ളി കൃഷി ഇവിടെ പാടില്ല; റബ്ബർ കൃഷി ചെയ്യണമെന്ന് ഉദ്ദേശത്തിൽ അതിന്നു നികുതി ചുമത്തി. വലത്തോട്ടു തിരിയാൻ നികുതി, ഇടത്തോട്ടു തിരിയാൻ നികുതി, മുന്നോട്ടു പോകാൻ നികുതി, പിന്നോക്കം പോകാൻ നികുതി ഇങ്ങിനെ കൊള്ളിയെ വളരുവാൻ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

Mr. P. K. Paul (Chalakkudi): Sir, the petition is signed by 123 arecanut-growers of Kallettumkara, of the Mukundapuram Taluk, in my constituency. The petition makes the following submission.

(b) The duty, in practice, is shifted on to the shoulders of the agriculturist and it results in his being left with nothing, even a narrow margin of profit after paying the dues to the landlords and the Government and other incidental charges on cultivation.

The petitioners therefore humbly pray to the Council to abolish the duty forthwith and save the thousands of arecanut growers from utter ruin.

Mr. President: I do not think it is necessary for the whole petition to be read. The Hon'ble Member has given a very clear abstract of it, and I think that will satisfy the Hon'ble Members.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): On a point of information, Sir. In the leaflet published by the Commissioner of Excise, a copy of which I hope the Hon'ble Member for Government has got, in paragraph 3, it is stated that if more than 2,000 nuts have to be kept by a person, that is.

When I pointed out this matter, the Joint Secretary.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): He can do both, that is he can pay or remit the tax in advance and keep it or in the alternative he can keep it in the warehouse, for which he has to take a license.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): And that involves a laborious process; I believe he has to remit Rs. 2 in the Treasury and apply. That is a person has to get a license to keep his own property.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): That is so.

Mr. P. Sankara Menon (Trichur-North): On a point of information, Sir. May I know in what proportion are we to get the portion of the tax, is it on the population basis?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): We have not received any amount yet, but we will get it on the basis of that formula.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): The paragraph does not contain that.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): That is why I amplified it.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): If it will be corrected, it will be useful to the public.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Yes.

മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഗവണ്മെണ്ടു ഭാഗത്തേയും ജനപ്രതിനിധികളേയും ഒരു പോലെ ഇതികത്തവ്യതാമൂലരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണ് ഇപ്പോൾ നമുക്കു നേരിടേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്ഥമതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതാണ്ടു കൊട്ടക്കടപോലെ തന്നെ കടിച്ചാൽ പൊട്ടാൻ കുറച്ചു വിഷമമായിട്ടാണ് എനിക്കു ഈ പ്രശ്നം തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. പൊതുവിൽ ജനങ്ങൾ വലുതായിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ അനുഭവിച്ചുവരുമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അനുഭവം. നികുതി ചുമത്തേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള പരിരംഗ്വതി ഇന്നതാണെന്നു മനസ്സിലായി, അതിൽ ഗവണ്മെണ്ടിന് സ്പീക്കരിക്കേണ്ടിവന്ന നയവും ഇന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കി കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഇതിൽനിന്നു വേഗത്തിൽ നമുക്കു തലയുരി പുറത്തു വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഏതൊരു വിധത്തിലാണ് ഈ കർഷകർക്കു രക്ഷയുണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ട് സിക്രട്ടറി പറയുകയുണ്ടായി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒന്നരയണയാണ് ഇതിന്നു നികുതി പിരിക്കുന്നതെന്നും അതായത് ഈ രാജ്യത്തിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ടു നികുതിരൂപേണ ചുമത്തി ഇങ്ങിനെ രണ്ടണയായിട്ടാണ് വസൂലാക്കുന്നതെന്നും ഇതിൽനിന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ശരിയൊ എന്നെന്നിരിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ഒന്നരയണ വീതമാണ് ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ഈ എറത്തിൽ വരുവായിട്ടു കണക്കാക്കുന്നത് എന്നാണ്. ഒന്നരയണയായിട്ടാണ് ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാത്യു: അതു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കുന്ന അതായത് ഒന്നരയണ വസ്തു വില്പനയിലേക്കു കൂടുതലായിട്ടും ഒന്നരയണ കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾക്കും രണ്ടണ കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾക്കും ഒട്ടാകെ പിരിയുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നും ജനസംഖ്യാനുപാതികം ആദായം കിട്ടുമെന്നല്ലെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ കൂടുതൽ നികുതി ഭാരം നമ്മുടെ കർഷകരുടെ തലയിൽ വന്നു വീഴുന്നുണ്ട് എന്ന തത്വത്തെ മൺനിറത്തി അവരുടെ നികുതിഭാഗത്തെ ഒന്നു കുറയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുകയില്ലെ അതേറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

പഴക്കയ്ക്കയെ സംബന്ധിച്ച സാധാരണ ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഇതിന്നു മുമ്പു ഒന്നു രണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അടക്കാ കച്ചവടക്കാർ എന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാർ ഇല്ല. സാധാരണ പീടികകളിൽ അമ്പതൊ അറുപതൊ അടയ്ക്കാ കൊണ്ടുവന്നു വില്പിക്കുന്നു. അതിനെ നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു മാത്രമായിട്ടാണ് വാങ്ങുവാൻ ചെല്ലുന്നത്. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വില്പനക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടാണ് ഇന്നിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഒരോരും അഞ്ചോ ആറോ പറമ്പുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അടക്കാകൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, ആ സ്ഥലത്തിൽ നിന്നൊക്കെ അടയ്ക്കാ പഠിച്ചെടുക്കണമെങ്കിൽ ഓരോ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

പറമ്പിന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ലൈസൻസെടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അതു ആ കാലം കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ കാരോ അപേക്ഷകൾ രണ്ടു രൂപിക വീതം കിട്ടുമെന്ന നിലയിലാണ് ഗവണ്മെണ്ടു ഇതിനെ വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അതു വളരെ പരിതാപകരമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നമുക്കു ആ ബീകങ്ങളായി വന്നിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സഹിക്കാമെന്നല്ലാതെ നാം തന്നെ വിചാരിച്ചാൽ ഇല്ലാതാക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കൂടി വരുത്തിവെക്കുക എന്നതു വളരെ ദുസ്സഹമായിട്ടുള്ളതെന്നാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ നികുതി ചുമത്തലിൽ ഇന്നയിന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണ് നാട്ടുകാർക്കുള്ളതെന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു അതിൽനിന്നു താല്ക്കാലികമായിട്ട് എന്തെല്ലാം കുറവുകളാണ് ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ടു ഒരു കമ്മിറ്റി മുഖേന ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ പറയണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നികുതി യാതൊരു വിധത്തിലും നിർത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ ആ ഭാരത്തെ കുറച്ചു കുറയ്ക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു പരിശ്രമിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. അയ്യപ്പൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു സർ, എനിക്ക് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ വളരെ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങണമെന്നു വിചാരമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെ അതൊരു അനാവശ്യനികുതിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി രാജ്യത്തുനിന്നു പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന കളിയടയ്ക്കാക്കും പഴക്കടയ്ക്കാക്കും മാത്രം നികുതി വേണമെങ്കിൽ ചുമത്തിയാൽമതി; അല്ലാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു പ്രത്യേകം നികുതി സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ അതു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ സൗകര്യമായിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്നു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു പെർമിറ്റു വെച്ചാൽമതി. പെർമിറ്റു കൊടുക്കുന്ന ഇത്ര ആയിരം അടയ്ക്കാക്കു ഇത്ര അണ നികുതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ മതി. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോയിൻറ് സിക്രട്ടറി പറഞ്ഞു നാം ശതമാനവും കളിയടക്കു രാജ്യത്തിന്നു പുറത്തുപോകുന്നു എന്ന്. എന്നാൽ അങ്ങിനെ പുറത്തേക്കു പോകുന്നതിന്നു മാത്രം നികുതി ചുമത്തിയാൽ ജനങ്ങൾക്കു ആക്ഷേപം കുറയും. ഈ നികുതി തീരെ ഉല്ലാഭകന്മാർക്കു ബാധിക്കാത്ത നിലയായിരിക്കണം എന്നാണ് ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വേയറു ഗവണ്മെണ്ടു വിചാരിക്കുന്നത് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷു ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അടുത്തു ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വരുമ്പോൾ ഈ നിയമം കൊണ്ടു അടക്കു കൃഷിക്കാർക്കു വളരെ കഷ്ടതകളുണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. പോപ്പുലേഷൻ ബേസിസ്സു നോക്കാതെ കൊച്ചി രാജ്യത്തുനിന്നു എത്ര അടയ്ക്കു പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നുവോ ആ അടയ്ക്കാക്കുള്ള നികുതി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു് മറ്റുള്ളവരല്ല ഇവിടെയുള്ള അടയ്ക്കാകൃഷിക്കാരാണ് എന്നുള്ളതു് അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണം. കാപ്പിയുടേയും ചായയുടേയും നികുതിപോലെ ഈ നികുതി പോപ്പുലേഷൻ ബേസിസ്സിൽ വീരിക്കേണ്ട ന്യായമില്ല. അടയ്ക്കായുടെ നില അതല്ല. ഇവിടത്തെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നപക്ഷം അതവർ വകവെച്ചു തരമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിന്നുവേണ്ട പരിശ്രമം ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു കുറച്ചലക്ഷം ഉറപ്പിക കിട്ടും. പിന്നെ അവർ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടു അവരോടു ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തു സംഗതികൾ നീവേദനം ചെയ്യേണ്ടതും അടക്കാകൃഷിക്കാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി അവരുമായി സംസാരിക്കുന്നതിന്നും നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരിൽ ചിലർക്കു ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും വേണം. അവർ ഇവിടെവന്നു ഗവണ്മെണ്ടു നീവേദനവും ചെയ്തു എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ പോരാ. അവരെ അടയ്ക്കാകൃഷി ധാരാളമുള്ള എല്ലാ താലൂക്കിലും കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചു അവരെ നാട്ടിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു മനസ്സിലാക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രജാമണ്ഡലം പാട്ടി ലീഡർ പറഞ്ഞതു് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായതാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അടക്കാകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു നികുതി ചുമത്തുന്നത് അനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഉപക്ഷേപത്തെ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

*മിസ്റ്റർ തട്ടിൽ കൊച്ചുവീരൂ: സർ, രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഈ സാധു അടയ്ക്കാ കൃഷിക്കാരുടെ നിലവിളി നമ്മൾ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ ൧൦൦-ക്കു്

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ഒരു ശതമാനവും സാധ്യമാകട്ടെ. ഇതു ശരിയായ തോട്ടങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ നടത്തുന്ന കൃഷികളല്ല. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒരു ചെറിയ സംഖ്യയെങ്കിലും ഇതിൽനിന്നു ആദായം കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഈ നികുതി ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കാതെ ഇരുന്നാലുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണഭോജങ്ങളെ കുറിച്ചു ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ട് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ സാധ്യ കൃഷിക്കാരുടെ സങ്കടത്തിന്നു പരിഹാരം വേണം. അതാണു ചിന്താവിഷയം. ഗവണ്മെന്റിന്നു ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രയാസമില്ല. അതായതു അടയ്ക്കാകൃഷിക്കാരുടെ അടയ്ക്കാ തോട്ടങ്ങൾക്കു മാത്രം വരുന്ന ലാൻഡ് റവന്യൂ ഒഴിവാക്കി കൊടുക്കുക. അതിന്നു ബ്രട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു തടസ്സം പറയുകയില്ല.

പിന്നെ പഴക്ക അടക്കയെക്കുറിച്ചാണു പറയാനുള്ളത്. അതു ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം വരികയില്ല. ഇതൊരു All India പ്രശ്നമായി എടുത്തു സെൻട്രൽ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അടുക്കൽ പോകേണ്ടതാണ്. ഇതിൽ നിന്നു ൪ ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അതു സമമായി വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും എനിക്കു വിരോധമില്ല. പഴക്ക അടയ്ക്ക ൧൦൦൦൦൦ രൂപ. ഡ്യൂട്ടിയുണ്ട്. സെൻട്രൽ ഗവർണ്മെന്റ് എക്കൈസ് റൂളുണ്ടാക്കിയ അവസരത്തിൽ പഴക്ക അടയ്ക്ക നികുതി പിരിക്കണമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ ഇവിടെ സെൻട്രൽ ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നു വന്നുവെന്നു പറയുന്ന ഏതോ ഒരു ലെറാർ ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറി വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതു എവിടെനിന്നു വന്നതാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. Cure Coffee കൈ നികുതിയുള്ളു. അല്ലാതെ അതിന്നു മുമ്പ് ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തുന്നില്ല. അതുപോലെ ഈ പഴക്ക അടയ്ക്കക്കും നികുതി ചുമത്തുന്നതു ശരിയല്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലേക്കു കടത്തികൊണ്ടു പോകുന്ന അടയ്ക്കക്കു നമ്മൾക്കു നികുതി പിരിക്കാം. എന്തെന്നാൽ നമ്മൾ പിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പിരിച്ചെടുക്കും. അതിൽനിന്നു നമ്മൾക്കൊന്നും കിട്ടുകയുമില്ല. അതിനാൽ ഈ പഴക്കയുടെ കാര്യത്തിൽ പുറത്തേക്കുകടത്തുന്ന, അവസരത്തിൽ മാത്രം നികുതി പിരിക്കുക, ഇവിടെ സ്റ്റേറ്റിനുള്ളിൽനിന്നു പിരിക്കാതെയിരിക്കുക. തിരുവിതാംകൂറിൽ പഴക്ക അടയ്ക്കക്കു നികുതി പിരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഏതായാലും ഈ കാര്യം ഒരു അഖിലേന്ത്യാ പ്രശ്നമായെടുത്തു സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടുക്കൽ പോകണം. ഇതിൽ ഗവർണ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്യാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു കൃഷിക്കാരികൊണ്ടു കേസ് കൊടുപ്പിക്കണം. അതിന്നു വലിയ ചിലവ് വരികയില്ല. പ്രജാമണ്ഡലം പാർട്ടിയിൽതന്നെ നല്ല വക്കീലന്മാരുണ്ട്. കേസ്സിന്റെ ചിലവിന്നു ഒരു പിരിവു നടത്തണം. ഞാൻ എന്തെങ്കിലും Subscription വേണമെങ്കിൽ തരാം. അങ്ങിനെ ഇതൊരു test case ആയിട്ടെടുക്കണം. എന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പർ വിചാരിച്ചാൽ ഈ കഴപ്പമൊന്നും കൂടാതെ കഴിക്കാം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): On a point of information, Sir. Is it possible to throw this burden of taxation on the consumer by controlling the price, that is fixing the minimum price?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): If fixed, of course, yes.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): Have you considered about it?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): I don't think it is practicable.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): Have you thought about it?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): There is one cut motion about it.

മിസ്റ്റർ പത്മൻ അച്ചുതമേനോൻ: മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ട്, അടക്ക അതിന്നു ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ചുങ്കം, അടക്കാ കൃഷിക്കാരെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ, ഇതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ അടയ്ക്കയുടെ കാര്യത്തിൽ എത്ര പറഞ്ഞാലും മതിയാകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. എനിക്കു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വിഷമം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതേ സമയത്തു തന്നെ വേറൊരു ബോധ്യവുമുണ്ട്. എത്രയോ വലിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ കടന്നു ബാക്കിയുള്ളവർ എന്താത്ത സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ എത്തിട്ടുള്ള ആളുകളാണ് നമ്മൾ, എന്നു ഗവർണ്മെന്റ് പലപ്പോഴും ഭാവിക്കുന്നതു കാണാറുണ്ട്; പറയുന്നതു കേൾക്കാറുണ്ട്. അതാണല്ലോ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഗവർണ്മെന്റ് ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയാൽ അടക്കാ ചുങ്കവും റദ്ദ് ചെയ്യിക്കാമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു All India Question ആണ്. ഇതിന്നു ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭം കൂടാതെ നടക്കയില്ലെന്നു മറിയം. അതിന്നു പ്രക്ഷോഭം നടക്കുന്നുമുണ്ട്.

കൊച്ചിയിലെ അടയ്ക്കാ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. കൊച്ചിയിലെ അടയ്ക്കാ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചതായ ചില കണക്കുകൾ പഠിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ കൊച്ചിയിൽ ൩, ൨ ൫ ൦ ടൺ അടക്കം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇരുപത്തിയൊന്നായിരം ഏക്കറോളം അടക്കാ തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നറിയുന്നു. ഇരുപതിനായിരത്തോളം കർഷകരുണ്ട്. അടക്കാ കൃഷി വളരെ ചിലവു വരുന്ന ഒരു കൃഷി ആണ്. മറ്റു കൃഷികൾക്കു പറ്റാത്ത ഭൂമിയാണ് അടക്കാ കൃഷിക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പത്തു പന്ത്രണ്ട് കൊല്ലത്തോളം തൈകൾവെച്ചു നനച്ചു വളരെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ചതിനുശേഷമാണ് ഫലം കിട്ടി തുടങ്ങുന്നത്. മൈസൂറിൽ അടയ്ക്കാ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു അവിടത്തെ അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡയറക്ടർക്കോർമാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കു പ്രകാരം അടക്കാ കൃഷി അനുഭവമാകത്തക്ക നിലയിലാകാൻ ഒരേക്കറിനു ൩, ൦ ൦ ൦ രൂപ ചിലവു വരുമെന്നു കാണുന്നു. കൊല്ലം തോറം (കാച്ചു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം) ൧ ൭ ൨ രൂപ ചിലവു വേണ്ടിവരും. ഒരു കൊല്ലത്തിലെ വരവു ൧ ൮ ൦ രൂപയുമാണ്. അപ്പോൾ ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു വർഷത്തിലെ ലാഭം വെറും ൮ രൂപ മാത്രമാണെന്നു കാണുന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുള്ള കണക്കാണ് ഞാനീ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കഥ ആലോചിച്ചാൽ മുമ്പു ൨ രൂപ കൊടുത്താൽ നന്നായിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ കിട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തിനു ഇന്നു ൧ ൮ രൂപ കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നനയ്ക്കുന്ന ഇല്ലെന്ന് പറയാം. ഇന്നു ചില അടയ്ക്കാ കൃഷിക്കാർ പറയാറുണ്ട് “കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ട് അടയ്ക്കാമരങ്ങൾ മിക്കതും നശിച്ചു പോയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സങ്കടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇന്നു അതു ഞങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹമായി, എന്തെന്നാൽ ഗവർണ്മെണ്ടിലേക്കു നികുതി കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാമല്ലോ” എന്ന്. ഈ നിയമത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മറ്റു മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഈ വിധം ചുങ്കങ്ങൾ മുൻതുറന്നു എവിടേയും ചില തലപ്പങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ അടയ്ക്കാ നികുതി പിരിക്കുന്നതിൽ ഒരേചിത്രപ്പടവുണ്ട്. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു സാധനങ്ങളുടെ വില ഇടിയ്ക്കു കാഫി, മായ മുതലായ കൃഷിക്കാർ വിഷമത്തിലായപ്പോൾ ഗവർണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു കാഫിത്തോട്ട കൃഷിക്കാർക്കും, മായത്തോട്ട കൃഷിക്കാർക്കും സബ്സിഡി (സഹായധനം) കൊടുത്തു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയത്തു തന്നെ വില ഇടിവുകൊണ്ട് ഈ അടക്കാ കൃഷിക്കാർക്കും വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടക്കാ കൃഷിക്കാർ വലിയ പ്രമാണികളല്ലാത്തതിനാലോ, അവർക്കു ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ മാനുസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവേശനമില്ലാത്തതിനാലോ എന്തോ, അന്നു ഈ ഗവർണ്മെണ്ട് ഒരു പൈ പോലും അവർക്കു കൊടുത്തു സഹായിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ യുദ്ധം വന്നതിനുശേഷം സാധനങ്ങൾക്കു വില വർദ്ധിച്ചു വന്നപ്പോഴാണ് ഈ കൃഷിക്കാർക്കു ആദായം കിട്ടി പഴയ കടങ്ങൾ ഒക്കെ തീർത്തുടങ്ങി ഒന്നു ശ്വാസം കൊള്ളാമെന്ന നില വന്നത്. അപ്പോഴാണ് ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ഈ പുതിയ നികുതി; ഈ തലപൊക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത അടി വന്നത്. പിന്നെ എന്റെ മാനുസ്ക്രീനിൽ പ്ലാൻറേഷൻ മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി ഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ഈ നികുതി തീരുമാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലെ ഭൂ നികുതി എങ്കിലും കഷ്ടപ്പെട്ട് ഒഴിവാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇന്നു ഈ കൃഷിക്കാർ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന നഷ്ടവുമായി അതിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഏറ്റവും തുച്ഛമായ ഒരു സഹായമേ അതുകൊണ്ട് കിട്ടുകയുള്ളൂ. കഷ്ടപ്പെട്ട ഒന്നു നിവർത്തിയ ശ്വാസിക്കുവാൻ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നിവർത്തിയ വഴിയെ നിലംപൊത്തി കിടക്കുമ്പോൾ പുറത്തൊന്നു തലോടിയാൽ അതവർക്കാശ്വാസമല്ല. അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നതു ഗവർണ്മെണ്ട് ഈ ഡ്യൂട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ കർശനമായ നടപടികൾ എടുത്തു ഇതു റദ്ദ് ചെയ്യിക്കേണമെന്നാണ്. കൊച്ചി ഗവർണ്മെണ്ടിനു ഇന്ത്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അടുക്കൽ നടപടികൾ ഒന്നും എടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞാഴിഞ്ഞാൽ തരമില്ല. ജനഹിതത്തോ അമർത്തണു സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടു ഗവർണ്മെണ്ടും ഒന്നാകാറുണ്ട്. ഈ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ജനഹിതത്തെ മാനിക്കുന്നതിനും ഇന്ത്യാഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അടുക്കൽ നിവേദനം നടത്തി കാര്യങ്ങൾ നല്ലപോലെ ബോധിപ്പിച്ചു ഈ കാര്യത്തിനു ശമനമുണ്ടാക്കി തരണമെന്നാണ് എനിക്കു ഗവർണ്മെണ്ടിനോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നള്ളത്.

മിസർ കെ. ഐ. വേലായുധൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. ലോകത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയ വലിയ കവുങ്ങിൻ കൃഷിയുള്ളതു എന്റെ താലൂക്കി

CLC X-3

ലാണ്. എറവും അധികം കഷ്ടപ്പെടുന്നവരും അവിടെതന്നെയാണ്. ഇപ്പോൾ അവർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് അവർ വേറെ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി തേടേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു വെന്ന പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ കവുണ്ടു തേവി നനയുണ്ടാക്കണമെങ്കിലുള്ള ചിലവു പണ്ടത്തേക്കാൾ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റിനു നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതുമാണ്. കാളത്തേക്കാണു ഇതിനുപയോഗിക്കാറു പതിവ്. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയ്ക്കു ഒരു കാളയ്ക്കു ൩ ൫ ൦ രൂപയെങ്കിലും കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെ രണ്ടു കാളയും കാളത്തേക്കിന്റെ മറ്റു സാമാനങ്ങളും കൂലിക്കാരനും ഒക്കെകൂടി നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഈ കൃഷി തേവാതെ ഉണ്ടാക്കിയയാനാണു ചിലർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു അവർ പറയാറുണ്ട്. "തെങ്ങിനും കവുങ്ങിനും ഒരുപോലെ തുല്യപ്പെടുത്തുക" എന്ന ചാപല്യമാണ് ഗവണ്മെന്റ് കാപ്പിയും ചായനികുതി കൂട്ടിയപ്പോൾ അതോടൊപ്പംതന്നെ അടയ്ക്കയും വെററിലയ്ക്കും നികുതികൂട്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കാട്ടുങ്ങളുടെ ശരീരം ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് സാധുക്കളുടെ നേരെ ഈ വക കടം കയ്യുക. Imperial Government ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ഇത്തരം നികുതികൾ സാധുക്കളുടെ തലയിൽ ഭാരം കയറാതെ അതിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കർശമായ റൂൾ പ്രകാരം എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. തീരെ സാധിക്കുകയുമില്ല. ഒരാൾ എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ ആകെ എത്ര കവുണ്ടുകളുണ്ടെന്നും അതിൽ എത്ര എണ്ണം കായ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും എത്ര എണ്ണം കായ്ക്കാത്തതുണ്ടെന്നും രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കായ്ക്കുന്നുള്ളതെത്ര എന്നും മറ്റു മുളകളെടുത്തു റിപ്പോർട്ടുകൾ അയക്കണം. അതിനും പുറമെ നമ്മൾ എത്രത്തോളം അടയ്ക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതു ൨ ൦ ൦ ൦-ൽ അധികമാണെങ്കിൽ ലൈസൻസു എടുക്കണമെന്നും ൧ ൦ മണിൽ കൂടുതൽ നമ്മൾക്കു മേടിക്കണമെങ്കിൽ അതിനും ലൈസൻസു വേണമെന്നും മറ്റുമുള്ള നടപടികൾ ഈ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞുവെന്നു വരികയില്ല. അതിന്നു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു ചെയ്യുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ഈതരത്തിലുള്ള കൊച്ചിഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക ആണെങ്കിൽ ഈ നികുതിമൂലമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ പകുതിഭാരം ജനങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതാണ്. "കൊല്ലുന്ന രാജാവിന്നു തിന്നുന്ന മന്ത്രി" എന്ന നിലയ്ക്കാണ് Imperial Government-ന്റെ സുഗ്രിവാജ്ഞയെ ഇവിടെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് പകർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇംപീരിയൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ഈ നികുതി എടുത്തുകളയുന്നതിനു മുമ്പ്, ഇന്നത്തെ കൊച്ചിഗവണ്മെൻറിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ചെല്ലുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ എങ്കിലും നീക്കുന്നപക്ഷം അതു അവർക്കു കുറച്ചെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഒന്നായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ എം. ഐ. പോൾ: സർ, അടയ്ക്കു കൃഷിക്കാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചും പല പ്രാസംഗികമായും നല്ലപോലെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഈ അടയ്ക്കാകൃഷിയും കൃഷിവകുപ്പിൽ പെട്ടതാകകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ കീഴിൽപ്പെട്ട ഒരു വകുപ്പാണ്. കൊള്ളികുഷിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറുണ്ടാക്കിയ നിബന്ധനകൾ മൂലം ആ കൃഷിനശിച്ചു. ഇനി ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ എന്ന ഇനത്തിൽ പെട്ടന്നു മത്സ്യവ്യവസായത്തിന്മേലും ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റു ചില നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ അതും നശിക്കാൻപോകുന്നു. അഥവാ നശിച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയാം. അങ്ങിനെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിബന്ധനകൾ മൂലം ഈ രണ്ടു സാധനങ്ങളും നശിച്ചുവെന്നു പറയാം. ഇനി മൂന്നാമത്തേതു അടയ്ക്കാകൃഷിയാണ്. ഇതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ കീഴിലാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഈ വകുപ്പിനെ കുറിച്ചു ഇവിടെ പ്രതിവാദിക്കുന്ന സമയം ആദ്യമായി അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറ് ഭാഗത്തുനിന്നു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറ് സിക്രട്ടറിയാണ്. ഇനിയും അവിടെ നിന്നുതന്നെ ആയിരിക്കും മറുപടി. പക്ഷെ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കൃഷിവകുപ്പു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ കീഴിലായതുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്താണ് മറുപടി പറയുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ഇതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ കീഴിൽ വരുന്നതെങ്ങിനെയാണ്?

മിസ്റ്റർ എം. എ. പോൾ: ആഗ്രികൾച്ചറിൽ പെട്ടതാണ് അടയ്ക്കാക്രമം.
മാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ലാൻഡ്റവന്യൂ ആരുടെ കീഴിലാണ്?

Mr. Deputy President: Order. Let the Hon'ble Member continue.

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: Whether it is under him or not, if he has got any part in it, let him reply. നമ്മുടെ കൃഷിക്കളെ നശിപ്പിക്കാൻതന്നെ ഈ നിബന്ധനകൾ നിലനിൽക്കുന്നു. കൃഷിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും സാധുക്കൾക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനും മാത്രമേ ഉതകുകയുള്ളൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി—ഈ രാജ്യത്തിലെ പല നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലേയും വോട്ടർമാരാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള അനുഭോഗസ്ഥമെമ്പരന്മാരുടെ സഹായത്താൽ കയറിപ്പറിയ മന്ത്രിക്ക് ഇതിൽ വലുതായ ചുമതലയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള കൃഷിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള നിബന്ധനകൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുക ആണെങ്കിൽ അതു മന്ത്രിക്ക് മോശമാണ്. മന്ത്രി ഈ കാര്യത്തിൽ കയറി വെച്ചിട്ടുള്ള വലിയ വാദപ്രതിവാദത്തിനു അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് മന്ത്രിയുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Sir, I move that the question be now put to vote.

Mr. Shabdai S. Koder (Nominated): I second it.

Mr. Deputy President: One Hon'ble Member has already moved that the question be put for the vote of the House.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): I am not standing in the way of further discussion. I don't want to do that.

Mr. Deputy President: Is the Hon'ble Member pressing his motion?

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): I am not pressing, Sir.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദവേളയിൽ വിശദമായ ഒരു സംഗതി നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റും ഈ അനുഭോഗസ്ഥഭാഗവും തമ്മിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ ഒരഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്താണു ഒരു നിസ്സാഹായതയിൽ പെട്ടിട്ടാണ് ഗവർണ്മെന്റ് ഈ നികുതി ചുമത്തി നാട്ടുകാരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയായതു എന്നാണ് വളരെനേരം നടന്ന ചില വിശദീകരണത്തിൽനിന്നു ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റു വ്യക്തമായ ഒരു നില കൈക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചില നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ എടുക്കാത്ത പക്ഷം ഈ നിസ്സാഹായതമൂലം ചുമത്തേണ്ടിവന്ന ഈ നികുതി ഈ നാട്ടിലെ വലിയൊരു വിഭാഗം കൃഷിക്കാരെ കഠിനമായ നാശത്തിൽ എത്തിക്കുമെന്ന സംഗതി എനിക്കു ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അടയ്ക്കാക്രമം ഉപരിയ കാര്യമല്ലെന്നു ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ കൊണ്ടു വിശദമാക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കും. കൊച്ചിയിൽ ൨൩, ൧൧൫ എക്രൂ ഭൂമിയിൽ അടയ്ക്കാക്രമം നിലവിലുണ്ടെന്നാണ് ഒരു കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നത്. ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നു ൧൦, ൦൩, ൪൫൦ റാത്തൽ ഉണക്കിയ അടയ്ക്ക ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. മനുസുബ്ബഭാർ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളാണിത്. ഹെൽത്ത്വെയിറ്റു പ്രകാരമാണെങ്കിൽ ൧,൨൫,൦൦൦ cwt അടയ്ക്ക ഇവിടെയുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ അടയ്ക്കയുടെമേൽ രണ്ടുപ്രകാരമുള്ള നികുതി ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ ൧൭,൧൩,൪൩൦ ക. നികുതി പിരിവുണ്ടാകുന്നതാണ്. ബഡ്ജറ്റിൽ ഈ ഇനത്തിൽ കാണുന്ന വരുമാനം ഏതാണ്ടു ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതലാകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ കണക്കുകൾ മിക്കവാറും ശരിയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട റിവാൻ പ്രസിഡണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റു പ്രസംഗത്തിൽ ഈ നികുതി ഈ നാട്ടിലെ കഷ്ടതയുടെ തലയിലാണ് വീഴുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അധികാരികൾ ഇതേവരെയും അതു സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് നമുക്കു ഏറ്റവും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനുള്ള വഴിയായിട്ടുള്ളത്. അടയ്ക്ക വ്യക്തിയെന്നു പറയുന്ന നികുതി ഉപഭോക്താക്കളുടെ മേൽ ചുമത്തുന്ന നികുതിയാണെന്ന സാങ്കേതിക തത്വം ആരും നിഷേധിക്കുമെന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അടയ്ക്ക അനുഭവിക്കുന്ന ആളുകൾക്കല്ലാതെ കൃഷിചെയ്യുണ്ടാകുന്ന ആളുകൾക്കു ബാധകമല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇത് സ്വാഭാവികവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണെന്നു പറയാതെ കഴിയുകയില്ല. ഈ നില ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിനു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നു കണക്കാക്കേണ്ടതു്. അടയ്ക്കയെ സംബന്ധിച്ച അവർ വിവരമില്ലെന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലാ

ക്കവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ൧൯൩൩-ൽ ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മേഴ്സ്യൽ ഡയറക്ടറിയീൽ അടയ്ക്കാതെ സംബന്ധിച്ച കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിവരം വളരെ ചുരുങ്ങിയ നിലയിലുള്ളതാണെന്നു കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്നു അടയ്ക്കാതെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ വിവരമില്ലെന്നാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഇതൊരു അഖിലേൻഡ്യാപ്രശ്നമായി വിചാരിച്ചു അഖിലേൻഡ്യാതോതിൽ ഇതിനു പ്രതിവിധികൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട Planters Member പറയുകയുണ്ടായി. ആ സംഗതി ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഇൻഡ്യായിലെ എല്ലാ അടയ്ക്കാക്രമിക്കാരുടെയും സംഘടനകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു നിവേദക സംഘം രൂപീകരിക്കുകയും ആ നിവേദക സംഘംവഴി ഈ പ്രശ്നം ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റേയും സെൻട്രൽ അസംബളിയുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് എന്നു അദ്ദേഹത്തെയും ഈ സഭയേയും അറിയിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. തെക്കെ കണ്ണാടകം വടക്കെ കണ്ണാടകം, മൈസൂർ, മറ്റലായ തെക്കെ ഇൻഡ്യായിലെ അടയ്ക്കാക്രമിക്കാരുടെ ഒരു നിവേദക സംഘം ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിനേയും സെൻട്രൽ അസംബളിയേയും സമീപിച്ചു വേണ്ട പരിശ്രമം ചെയ്യതിന്റെ ഫലമായി കേന്ദ്രനിയമസഭയുടെ ബസ്റ്റററു് സമ്മേളനത്തിൽ അടയ്ക്കാ ഒരു വാദവിഷയമായി തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചില വിശദീകരണങ്ങൾ അവിടെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അടയ്ക്കായുടെ നിയമത്തെക്കുറിച്ചു അവിടെ പ്രൊഫസർ രങ്ക ഒരു വാദംകൊണ്ടു് ചെന്നപ്പോൾ ഗവർണ്മെണ്ടു് മെമ്പർ ജർമ്മിയെ സ്മാൻ മറുപടി പറഞ്ഞതു്

..... "I have asked certain investigations to be made and I hope that it will prove possible to prevent that unintended effect".

എന്നാണ് പ്രൊഫസർ രങ്ക പറഞ്ഞതു്. അടയ്ക്കാ നികുതി അടയ്ക്കാ ഉണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളുടെ മേലാണ് ബാധിക്കുന്നതെന്നാണ്. ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ മറുപടി അടയ്ക്കാക്രമിക്കാരുടെ കഷ്ടതകൾക്കു പരിഹാരമായി വരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ആൾ വരുമ്പോൾ ഈ നിയമസഭയിൽ നടക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ ഗവർണ്മെണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒട്ടാകെ ൨൫, ൦൦൦-ൽ അധികം കഡംബക്കാർ ഈ അടയ്ക്കാ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അനേകായിരം ആളുകളുടെ ജീവിതത്തെ കലശലായിട്ടു ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. അതുകൊണ്ടു് അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടുകൂടി ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അടുത്തു ഗവർണ്മെണ്ടു നിവേദനം ചെയ്തു് അടയ്ക്കാക്രമിക്കാരുടെ ഉപദ്രവമെല്ലാം തീർത്തു തരണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അടയ്ക്കാ നികുതിമൂലം എന്താണു് നു വുക. ഒരേക്കർ ഭൂമിക്കു അടയ്ക്കാക്രമിക്കാരൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. മറ്റുള്ള നികുതിക്കു പുറമെയാണു് ഈ നു വുക. അവന്റെ തലയിൽ വരുന്നതു്. പ്ലാൻറേഴ്സ് മെമ്പർ പറഞ്ഞു അടയ്ക്കാ നികുതി പിരിക്കുന്നവരുടെ ലാൻറു് ടാക്സ് ഒഴുവാക്കി കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു്. അതൊരു ചില്ലറ സഹായം മാത്രമേ ആയിരിക്കയുള്ളു. ഭൂനികുതി വളരെ കുറച്ചേയുള്ളു. ഏറ്റവും നല്ല ഭൂമിക്കു ൧൨½ ക.യാണ് ഇവിടത്തെ നികുതി. ഏറ്റവും ഗുണം കുറഞ്ഞ ഭൂമിയിൽപോലും ഈ കൃഷി ചെയ്യാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അതൊരു വലിയ സഹായമായി വരുകയില്ല. അതിലധികം സഹായം നൽകുന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൂടി സഭമുമ്പാകെ നിവേദിപ്പിക്കുവാനുണ്ടു്.

ഗവർണ്മെണ്ടു് ഈ നിയമം രാജ്യത്തു നിലനിർത്തിപ്പോരുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർക്കു് ചെയ്യേണ്ട ചില രക്ഷകളെക്കുറിച്ചാണു് എനിക്കു രണ്ടുവക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഏറ്റവും വില കുറഞ്ഞ പഴക്കടക്കയും നിററടക്കയുമാണു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അടയ്ക്കു വെട്ടിയുണക്കി പൊടിച്ചു സംസ്കരിച്ചിട്ടാണു് സുപാരി, വാസനയുള്ള അടക്കാ മുതലായ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ സംസ്കരണംമാനും ചെയ്യാത്തതായി, അടക്കാമരത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പഴക്കു അടക്കായേയും, നിററടക്കായേയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയാൽ നാട്ടുകാർക്കു് കുറച്ചു രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവർണ്മെണ്ടിന്നു പറയത്തക്ക നഷ്ടവും വരുവാനില്ല. ഈ നാട്ടിൽ വളരെ അധികം ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദാർത്ഥമാകയാൽ പഴക്കടയ്ക്കായേയും നിററടക്കായേയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു് എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഇതു് ഒഴിവാക്കിയാൽ നാലുതും അമ്പതും അടക്കാവീതം ചില്ലറയായി കൃഷിക്കാർക്കു വീഴ്ചവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്.

പിന്നെ, കളിയാടക്കായിൽ പൊടി, കോറ എന്ന രണ്ടു തരങ്ങളുണ്ട്. ഇതു വളരെ വില കുറഞ്ഞ സാധനങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ സാധനങ്ങളേയും നികുതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു എന്നിക്കല്പനയുണ്ട്.

മൂന്നാമതായി എന്നിക്ക പറയുവാനുള്ളത് ഈ നികുതി പിരിവുമൂലം ഇന്നു വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ കൃഷിക്കാർ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടതക്കു നടപടികൾ ഗവർണ്മെണ്ടു എടുക്കണം.

പിന്നെ കയറുമതി എടുപ്പാക്കുക. രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു അടയ്ക്കാകൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള സൈനികയുദ്ധങ്ങളാക്കുക മുതലായി എന്നിക്ക പല നിശ്ചേദങ്ങളും ഗവർണ്മെണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ തരുവാനുണ്ട്. അതു പിന്നീട് തരാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധി ഇവിടെ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുന്നതിന്നും ഇവിടെ അടയ്ക്കാകൃഷിക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹവുമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരവസരം തങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കി തരണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

Mr. Joseph C. Chirayath (Nellayi): Mr. Deputy President, Sir, representing a constituency where arecanut plantation is held on a large scale, I cannot but record my protest against this new imposition of tax upon arecanut and my strongest support for the motion before the House which aims at the abolition of this tax, which according to me is a killing tax. This Council are certainly aware that the Cochin Government are not responsible for this tax and that they are doing their utmost to see that the arecanut growers of Cochin are relieved from this tax. However, we have to represent facts. As a result of increase in the price of manure and other commodities and also due to the increase in the wages as we see at present, and also as a result of the fall in the price of betel-nuts, the arecanut industry is, as a matter of fact, sinking insensibly. It was at this juncture, I should say that our Government imposed upon them a new tax, I must submit a tax which is most oppressive, I may submit, that this is decidedly of a killing nature. The sound canons of taxation have been grossly violated and I may even state that this is almost a mad project, whether it comes from the part of the Government of India or from our own Government. Our Government wash their hands on the ground that they have nothing to do, that this is a tax imposed by the Government of India and they cannot but obey the high-command. I submit that this is no excuse. When our own staple cultivation is on the verge of annihilation, it is rather inhuman to say that we have no responsibility in this affair. If the Government of India have gone wrong, it is the duty of our Government to place before them the facts and figures and see that this new tax is made applicable to those places where arecanut plantation is carried on without much loss. In this respect I wish to submit that there are arecanut growers of different types. In our parts, in Cochin especially, we have to water these arecanut trees, while in most of the parts in Travancore and also in Mysore and other parts, they do not require watering. Watering is, that item, of great expenditure that an arecanut-grower has to meet. Therefore, here the condition is quite different from other parts. The condition of the Cochin arecanut-growers is quite different from that of growers in Mysore or other places. Therefore, I say that ours is a peculiar kind of arecanut plantation and therefore we have to represent such facts to the Government of India and see that our arecanut plantation is not displaced or is not destroyed as it is. If nothing could be done in this matter, I wish to suggest that our Government do give some compensation, some subsidy to arecanut growers of Cochin. We may give as subsidy the total amount collected from growers—I mean to say—all that we have collected from the arecanut-growers as tax may be returned to them. Our Finance Member has come forward with a surplus budget. I wish, in order to see that our arecanut plantation is not annihilated, that they may be helped to that extent. With these words, I strongly support this motion.

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡെണ്ട് സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്നിക്ക ഗവർണ്മെണ്ടിനോടു ഒരു സംഗതിയേ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ള കേന്ദ്രഗവർണ്മെണ്ട് അടയ്ക്കാക്കു നികുതി വെച്ചതു അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ഗവർണ്മെണ്ടും നികുതി പിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിന്റെ സൂത്രമെന്താണെന്നു എന്നിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പതിനാറും പതിനേഴും ലക്ഷം ഉറപ്പിക പിരിച്ചുകൊടുത്താൽ ൪ ല

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ക്ഷം ഉറപ്പിക നമുക്കു കിട്ടുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. അപ്പോൾ കാൽഭാഗം നമുക്കു മുക്കാൽ ഭാഗം അവർക്കും. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നിയമംമൂലം കൃഷിക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സകല ക്ലേശങ്ങളും തീക്കുന്നതിന്നു് ഒരു വഴിയെ ഞാൻ കാണുന്നുള്ളു. അതായത് ഈ രാജ്യത്തുള്ള സകല അടക്കാസ്ഥലങ്ങളും ഗവണ്മെന്റുതന്നെ എടുക്കണം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു കുറച്ചു സൈപരമായി ജീവിക്കാം. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ൧൦൦ അടക്കാക്കു ൫ ഞ.യെ വിലയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ സംഖ്യ ഇപ്പോൾ ൧൦൦ അടക്കാക്കു നികുതി കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റു പറയുന്നത്. ഇതുവളരെ അക്രമമാണ്. ഇതിലും ഭേദം അടക്കാ കൺട്രോൾ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതിന്നു ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുതന്നെ ഉണ്ടാക്കുക. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്നു് ഇഷ്ടമുള്ളകുറെ ആളുകളെ ഉദ്യോഗത്തിലും വെക്കാം. അതിനുശേഷം എല്ലാ കായ്കത്തിന്നും ലൈസൻസു വേണമെന്നു പറയുക. അതായതു അടക്ക പഠിക്കുന്നതിന്നു ലൈസൻസു, ഉണക്കുന്നതിന്നു് ലൈസൻസു, മരത്തിൽ കയറുന്നതിന്നും ലൈസൻസു, വാങ്ങുന്നതിന്നു ലൈസൻസു, വില്പനത്തിന്നു ലൈസൻസു ഇങ്ങിനെ എല്ലാറ്റിന്നും ലൈസൻസ്സെടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. ഓരോ ലൈസൻസ്സിന്നും ഇത്ര ഉറപ്പിക വേണമെന്നുവെക്കുക. ഇതിലും നല്ലതു അതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ നിയമപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു എത്രത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് അപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റു മെമ്പർമാർക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവർ ഇപ്പുറത്തു വന്നിരിക്കയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ അവിടെനിന്നു് പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന അടയ്ക്കാക്കു മാത്രമേ നികുതി പിരിക്കുന്നുള്ളു. അങ്ങിനെ ഇവിടേയും പിരിച്ചാൽ പോരെ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

പിന്നെ വേറെ ഒരു സംഗതി എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിനോടു പറയുവാനുള്ളതു ഗവണ്മെന്റിന്നു കൂടുതൽ കിട്ടണമെന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിൽ അടക്ക മുറക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നികുതി വെക്കണമെന്നാണ്. അടക്ക ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ലൈസൻസ്സെടുക്കണമെന്നുവെക്കണം. അപ്പോൾ കൂടുതൽ പണം കിട്ടും.

ഇനി ഒരു നിയമം ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുളളതു നേന്റുക്കായക്കാണ്. അതും ഉടനെ വരുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. നേന്റുക്കായ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു നികുതി, വില്പനത്തിന്നു നികുതി, വാങ്ങുന്നതിന്നു നികുതി, വെച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു നികുതി ഇങ്ങിനെയുള്ള നികുതികൂടിയെ ഇവിടെ ഇനി വരുവാനുള്ളു. അതൊരുപക്ഷെ ഇതേവരെ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതു ഇൻഡ്യാ ഗവർണ്മെന്റിനെ ആരും ഉപദേശിക്കാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കാം. ഒരാൾ കൂക്കാക്കു നികുതി ചുമത്താൻ പറഞ്ഞാൽ ഗവർണ്മെന്റു അതിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഒന്നും നോക്കാതെ നികുതി ചുമത്തിയാൽ മതിയൊ?

ഗവർണ്മെന്റു ഈ വക നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കി ജനങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിക്കണമെന്നു വേക്കയുണ്ടു്. ഈ അടക്കാനിയമംമൂലം ഇവിടെയുള്ള കർഷകർക്കു വളരെ വിഷമമുണ്ടു്. സാധുക്കളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതായ ഈ നിയമം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ശക്തിയായി പിന്താങ്ങുന്നു.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Sir, I think some clarification is necessary with regard to this question. The Hon'ble Member for Jennies was just now saying that we are simply imitating British India in the matter of this taxation.

A voice: Obeying.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): We are neither obeying nor are we imitating. It is merely a question of our willingly agreeing to join a scheme which works out to our own advantage. If we do not levy the tax here, it will be levied in British India in the form of import duty. That is all the difference. The effect on the cultivators will be the same. As I explained this morning, if it were possible for us to consume the whole quantity of nuts produced here in Cochin itself, or at least more than 50 per cent, there is some weight in the argument advanced by the Hon'ble Jenmi Member. On the other hand practically the whole thing is going to British India and they will levy the duty on it when the stock reaches there. Then, how are we better off, our cultivators by not levying this duty in the Cochin State itself?

Mr. K. S. Panicker (Trichur-Ezhuvas): Without interruption, on a point of information, Sir.

ഇൻഫർമേഷൻ എന്ന പേരിലാണോ ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ കറൻസി നിന്തിയാൽ പോരെ?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): That point is altogether different. I have explained that before.

As I have shown, it is not therefore a question of obeying the orders of any high-command nor is it a question of simply imitating the British Government in this respect. As 90 per cent of our produces is going outside, it is to our advantage to levy this tax here. If we don't tax it here, the whole amount will go to the Government of India in the shape of import duty. On the other hand, if we joined the scheme, we shall at least get a rebate in our population basis. Between the two, it is left to the House and the Hon'ble Members to decide whether it was not the correct step in the right direction that was taken by us in the matter. There was not the least intention on the part of our Government to levy this tax in order to make some money. It was simply to prevent the whole amount going outside the State that we finally agreed to join the Government of India Scheme.

Mr. P. Sankara Menon (Trichur-North): In that case, has the Government any objection in distributing that amount collected from the Government of India amongst the cultivators?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): That is another issue altogether. I was just answering the points revised by the Hon'ble Member for Jenmies.

Now with regard to exempting the two varieties of arecanuts പഴക്കടക്ക & നീറക്കടക്ക, as the Hon'ble Members are aware of, the officers of the Government of India are coming here shortly and then we shall take up the matter with them.

Now with regard to the exemption of Pazhukka Adakka and Neet Adakka from the levy of tax, they being varieties commonly used in this State for local consumption only, I think we might discuss that question with the Government of India Officer who is coming down here shortly. As matters however stand at present, according to the agreement, we have to levy duty on all varieties of nuts. I am not sure whether Government of India would sanction any exemption at all, but.....

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): It was an agreement you said and not sanction.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Yes. Government of India and this Government have come to an agreement to levy duty in the State as it is levied in British India and therefore without their sanction we cannot make any departure from the terms of agreement. Another point raised is that the process of getting licences, permits etc., are vexations. I may inform the House that here we have adopted the same procedure obtaining in Travancore, Mysore and Malabar, I cannot say whether it is out and out perfect, but I may assure the House it is not vexations.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Why not you try to improve?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): If any defects are noticed in its actual working, we will improve the system. It is true that at one time these permits, licenses etc., were issued only in English. This created difficulties and there were some complaints. All these permits and forms have now been translated into Malayalam and the Malayalam forms alone are now issued. In the matter of securing the permits, licenses, etc., there is no difficulty experienced by anyone. In the case of a grower he need not take out any licence or permit as long as the commodity is kept with him. For transporting the commodity all that is necessary is he has to fill up certain forms.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Is it so very easy?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): It is a very easy thing.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): From the point of view of the Secretariat it may be easy but for layman it is not so.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): He has only to fill up a form himself in duplicate and keep them with him, and those forms are supplied free to every grower by the department.

Mr. P. T. Jacob (Latin-Christians-Mattancheri): Does this require any signature from anybody?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): No. No. With regard to the incidence of the duty, as I have already informed the House, the cost of cultivation having very much increased, Government are satisfied that there is hardship. But at the same time I am not

prepared to concede that this levy is a mad project as some of the Hon'ble Members expressed in this House. As a matter of fact though the price went down as I mentioned to four rupees at one time, we now find that it is again steadily increasing and I do not think that things are so bad as to justify the grant of any subsidy by Government. The steady progress in the market shows that the prices are coming up every day. It is still raising. There is absolutely no justification for Government to give any subsidy.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraham): But Sir, the real season is only coming.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): I am only speaking of the present market condition. And the market condition today indicates a steady increase in the prices.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraham): Is it rising?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Yes. It is rising, that is the report received by Government. Therefore, there is no ground for Government to grant any subsidy.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): Sir, it was not at all my intention to participate in this debate but I feel it my duty to utter a word of caution to this House that they should not bank too much, upon the two questions of law that have been placed on the floor of this House. I am not concerned with the question as to whether the law that is in force in British India is ultra vires of the Indian Legislature or not. The preamble to the Proclamation does not at all refer to "production". Here it is only stated "whereas it is expedient to impose an Excise duty on betelnuts". No other purpose is mentioned here. This is a Proclamation passed under the prerogative powers. I should definitely assert that the validity of the Proclamation is not liable to be questioned. You have to rest your case upon the merits and not upon the points of law raised. The Hon'ble Member for Trichur mentioned that under the terms of settlement this is an illegal levy. That is a proposition that cannot be accepted by Government. The settlement Proclamation says that the settlement that was then undertaken will be valid without being disturbed for a period of 30 years. That period of 30 years has elapsed. Further the settlement Proclamation deals with land tax and confers ownership of the soil upon individuals and lays down the method of fixing that land tax. The yield from the arecanut cultivation is also taken as the basis for fixation of the land tax. It is not a case of an arecanut tree being taxed. What is really, taxed is the land and not the tree. There is difference between land tax and tree tax. Even if there is any defect, it will be cured to protect the public revenues.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): May I know whether this imposition was justifiable before 30 years expired?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): O! Yes. It is only an excise duty. The settlement Proclamation refers only to land tax.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): You may say it makes no difference. May I know whether this gives any difficulty?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): That is a totally different matter. From a legal aspect I say the settlement proclamation confers fixity of tenure and assures you that the tax then fixed shall be stable for a period of 30 years. Nothing else. The 30 years have elapsed and this is only an excise duty.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): My question is whether the Government would impose this tax before 30 years. Then why do you mention the expiry of 30 years.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): This is not a tax but only an excise duty.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Why does the Hon'ble Member for Law refer to the expiry of 30 years?

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): Because it was pointed out by the Hon'ble Member for Trichur in his budget speech that in accordance with para 25 of the proclamation nothing else can be done with regard to the trees standing on those lands. I am only replying that that is not quite correct. The settlement proclamation has guaranteed only a non-disturbance of land tax for 30 years and that period has elapsed, even if this duty is reckoned as tax.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): If the Hon'ble Member concedes that position he can well argue the equity since there has not been any further settlement. But the old system must continue.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): We are not upon principles of equity but upon the point of law raised by the Hon'ble Member for Trichur.

Mr. P. Sankara Menon (Trichur-North): Then it has to be welcomed this fixing of the tree tax.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Then there is no question of expiry of 30 years.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): The principle is different. I say tree has not been taxed. The land tax alone has been fixed. The income of the tree was considered for fixing the land tax. Therefore I say though the settlement proclamation fixes the land tax we can assess the fruits of trees be an excise duty.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Tattamangalam): That is wrong.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): If it is tree tax the argument is correct. My purpose in adverting to this is to show that the points of Law raised against this duty cannot stand and that therefore you will have to base your case upon the merits.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): The Hon'ble Member for Oorakam suggested that when the Government of India authorities come down here an opportunity might be given to the Members of this House to discuss the matter with them. If the Hon'ble Member will be pleased to suggest the names of two or three Members who would like to discuss the matter with the Government of India authorities, I shall try and arrange for an interview. All the points stressed in this House will be discussed with them by the Government also.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): I did not wish to reply in detail to the question of Law raised by the Member of Law because there is nobody to decide between the two arguments.

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): Quite so.

Mr. P. Govinda Menon (Ernakulam): The learned Advocate-General thinks that it is during a period of thirty years that no change could be effected. But I would point out to him that there is another aspect of the matter because this is what the proclamation says—"We hereby declare that during this period". During this period means during the period of the settlement and not during this period of thirty years. Now, whatever that may be, I do not want to rest my case on a question of Law namely, the invalidity of the new Proclamation because if a sovereign can issue one proclamation probably the same sovereign can issue another proclamation also modifying the earlier one. That is a matter on which I do not want to make any statement, but the point is that the Justice underlying the Proclamation of 1080 must be considered by the Government. The land revenue demand to day for the whole of the State is 12 lakhs and odd. The area of the land over which betel nuts are cultivated form a very small proportion of the total land that is assessed to Land Revenue by the Land Revenue Department. The amount comes to more than Rs. 2,00,000. Therefore what I point out is this. A paternal ruler in 1080 fixed the tax upon the land so low as 12 lakhs. Here today without adverting to this circumstance a tax is being levied for the same agricultural operations that is being conducted upon those lands on which a demand of 12 lakhs was fixed, another amount of 20 lakhs of rupees. That is the Justice behind the argument when I refer to the Settlement Proclamation. I do not also agree with the Law Member when he says that the Settlement Proclamation is not offended because it is not really a land tax. Even if legally it is so, the pitch and substance of the tax is a tax on land. It must also be understood that I rest my case as I pointed out early in my speech upon the merits of the case. I hold, Sir, that an excise revenue being what it is, betel nuts, in the very nature of things, is not a fit subject matter for the imposition of an excise duty. This House can very well understand why this tax was imposed by the Government of India. From the year 1937 onwards a here has been going on a controversy between the Central Government and the Provincial Governments regarding the field of taxation. In 1938 in the Central Provinces a sales tax on motor spirit was introduced by the Province. The Central Government questioned the right of the Province to do so and the matter was taken to the Federal Court. The Central Government failed in the Federal Court. In 1942 the Madras Sales Tax Act was impugned in the Federal Court and there also the Central Government failed. Again in 1943 they again questioned the right of the Provincial Government to impose fresh taxation, there also the Central Government failed. An appeal to the Privy Council was also rejected. Huge deficit budgets began to become the order of the day and they looked to new fields of taxation. And what do the financial advisors of the Central Government know about betel nuts? After all, betel nuts are cultivated in Cochin State, Malabar District and in South Canara and in Mysore and in certain portion of Bengal. I think these are the only places where this is cultivated. They have heard of rubber, they have heard of coffee, they have heard

of tea. They thought that betel nuts also belong to that category and can very easily be subjected to excise duty. I do not agree that an excise duty is a tax on the consumer. The excise duties are really a tax on the producer and the manufacturer but it is contended by all economists and by financiers that it is an indirect taxation and the intention or rather the expectations, expectation rather than the intention, is that the manufacturer and the producer who is subjected to this taxation will be able to pass on this taxation to the consumer. The coffee producer, the tea producer, the silver producer, kerosene producer, all these people are able to pass on the tax levied upon them to the consumer. Take for example "vegetable products" which is the subject of an excise duty. The only body in Cochin, I believe, who are producing this vegetable products is the Tata Company. They are not put to any difficulty because they are able to pass on this tax on the consumer. That being the nature of an excise duty that very nature demands that articles selected for imposition of an excise duty must be such that if an industrial concern produces this article it must be controlled or at least it must be controllable and therefore the producer will be able without any difficulty to pass on the tax to the consumer. It has now been clear that it has not been possible for the betel nut growers to pass on this tax to the consumer. That being the case, it is high time this Government and the Central Government decide that betel nuts be excluded from the schedule of the Act under which this taxation is levied. That alone is my argument. Now, Sir, we have no doubt to see that an import duty on this commodity is not levied by the Central Government. It is for this Government to negotiate and convince the Central Government by reasoning that it is not proper to impose even an import duty on this commodity and we have no reason to believe that the two Governments being on most friendly terms that reason will not prevail with them and that the Central Government will not desist from imposing an import duty even if this Government does not impose an excise duty upon betel nuts. Finally there is one thing more. Sir, I have not really understood and the Hon'ble Member for Government did not really explain why after all this amount should be pooled. In case it is found that this tax is inevitable, in the interest of the State I ask why should it be pooled. After all excise duty is the tax on produce and on manufacture and therefore that being a tax levied on the produce and the manufacture within the homelands of our State there is no reason why it should be pooled. I can understand this if it were a customs tax, because things may be imported into Cochin Port in the Bombay Port in Madras, Calcutta and Karachi, and being intended for consumption throughout India there is some logic in saying that the customs duty should be pooled. So, finally I put it to the Government, there is no case for pooling and there is no reason why this Government should collect about 18 lakhs of rupees and receive only 18 lakhs losing thereby 5 lakhs. Legally whatever may be the result in reality that is allowing the Central Government to tax the subjects with the Cochin State. And therefore I will urge upon the Government to make representations regarding that also in case it is found there is difficulty in the matter of relinquishing or removing this tax. Another thing also. In these matters it is very delectate for the people of this State to have to make representations to the Central Government. Unless these representations are strongly backed up by this Government they will be of no avail. Since I find that this Government is one with me in thinking there is inequity in this taxation I do not want to press this motion to a division. With these few words I beg leave to withdraw the motion.

Cut motion, by leave, withdrawn

CUT MOTION No. 41

Subsidy to arecanut growers

Mr. Paramel Ipe Ipe (Kunnamkulam): Mr. President, before I move the cut motion I should like to have the leave to amend the cut motion by deleting the words "at the rate of 2 annas per tree" between arecanut growers" and "to compensate the loss, etc."

Mr. Deputy President: I think this House has no objection for making this amendment. (Voices. No.) May be deleted.

Mr. Payamel Ipe Ipe (Kunnamkulam): I rise to move to reduce the allotment of Rs. 73,674 for c-Betelnuts, Tea and Coffee in Demand No. 10 by Re. 1 to urge upon the Government the necessity to give a subsidy to the arecanut growers, to compensate the loss sustained by them, due to the heavy fall in the price of the betelnuts on account of the new excise duty that is imposed upon this commodity. In moving the cut motion I wish to place before the House certain admitted propositions. Now it is admitted by the Government that this is a heavy tax. Secondly that this is a tax which the Government had to impose because circum-

stances compelled them and that circumstance is that the Central Government made a request to impose such a duty with a strong hint that unless the Cochin Government is prepared to impose that duty the Central Government will impose an import duty on all the betelnuts that may be imported into British India. Now it has been put forward as an excuse by our Government that unless we impose this excise duty, the large quantity of import duty that may be collected by the British Indian Government will have to be borne by the growers of arecanuts in our State. That is being put forward as a justification for imposing this excise duty. That consequently implies yet another fact that our Government took recourse to the imposition of this duty, not to enhance the revenues of the State but simply to avoid a great loss that may be sustained by our cultivators. From this admission another fact clearly ensues. That is, our Government fully realised when this excise duty was imposed, that as a matter of fact this excise duty will not fall upon the consumers but on the cultivators. Out of the total quantity of arecanuts that is being produced here 90 per cent is imported into British India. Now this 90 per cent of the arecanuts will be taxed by the British Government with an import duty. That means that it will go to fill their coffers. In order to avoid this loss this Government imposed this duty. It is also admitted by the Government that there is a great loss sustained by our arecanut growers. On these admitted grounds and also on the fact that this Government is not very particular of this tax as a new source of revenue, it will be good in the fitness of things, to give some subsidy to the cultivators in order to compensate the loss sustained by the arecanut growers of this State. I think this is a simple proposition that cannot be disputed by any section of this House. How this subsidy may be granted, through a Board, has been discussed in the other cut motion. I do not want to waste the valuable time of this House by speaking on that point. With these remarks I move this cut motion.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Sir, I second this motion. On the strength of the admission made by the Government I support the motion. The Government had never expected such a revenue. Simply because the India Government imposed a duty there our Government had to impose it here. Otherwise they would have taken it away; that is the ground advanced by the Government now. I ask Government only to give that revenue to the arecanut growers. I have nothing to add.

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri):** Sir, I second this motion because in the amended form it nearly approximates my cut motion No. 8. I am also glad that the Member for Kunnankulam amended it in such a way.

Now, Sir, the circumstances under which our Government was either forced or thought it wise to be more charitable to impose this duty have been very clearly and succinctly explained and accepted by the Government. We are in a helpless position. The incidence of this taxation as disclosed from some of the pages of the budget given to this in the main head Matches, in which vegetable products is a sub-head and betelnut products come under sub-head (c) and the income from this sub-head is given as 18 lakhs of rupees and odd. And in the disbursement side under this sub-head an expenditure of Rs. 4,73,674 is shown. Therefore there is a clear profit to the Government of Cochin to the tune of Rs. 13,36,826 which from the experience of the last so many years of the process of budgetting that is systematically persistently indulged in spite of criticisms will surely take us to figures much bigger than this. That is our experience. Now Sir, as stated by my Hon'ble friend Rao Sahib K. Ayyappan, our Government had to impose this tax. I am sure the Hon'ble Member the Joint Secretary to the Government who dealt with this subject will before long get up in this house and say that no more speeches on this cut motion are necessary, Government with open hands will accept this cut motion. They have no desire to tax the hard hit agriculturist. What I would suggest is that instead of the Government getting a share by way of pooling, the whole thing will be given up by them. If that was sincerely made, then there is no escape from this now. You have simply to say that we accept this. Please do it magnanimously and in the interests of our agriculturists and keep up the fair name of the Government; that is the request that I make in seconding this motion. Another aspect in this matter is unlike the duty on matches we are terrible losers in this game. The leader of this party has been asking on the other issue where is the necessity for pooling. Of course it is not to our advantage. Of course, it is not safe for the Government to disclose it. Whatever that may be we see it through. But what I say on this is unlike the duty on matches we are not gainers. Cochin is the biggest, the greatest producer in arecanut. No other Province or State produces as much arecanut as we. We have got facts and figures of provinces and States which are affected like us in this matter. Our production of arecanuts is the largest. If I am wrong I would make

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

proper amends for the mistakes. Now, Sir, the formula given by the Hon'ble Member speaking for Government the amount of tax multiplied by the population of the states concerned and divided by the population of all the states will work out a figure which will be miserably low for us. The greatest producer stands to get not the greatest share of the pooling, if not the smallest at least a very small portion of the pooling alone. That is a matter which you will please keep in mind. Now once again, I stress the point if they are sincere they have to say we accept this. This proposition has to be accepted because my Hon'ble Friend the Member for Kunnankulam coming from the midst of a growing industry of arecanut wisely has got this cut motion amended, because we do not know where the figure of two annas will be. To be on the safe side he was careful enough to remove those words and change it to a suitable subsidy. Please accept it, Sir.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): With all sincerity, I assure the Hon'ble Members it is not the intention of the Government at all to tax the cultivator or the grower. (Hear, hear) and it is our sincerest intention that it should be borne by the consumer. On that there is no dispute whatever. And again as I have already informed you the Government of India are examining this point in greater detail. They too never intended that this tax should be borne by the grower. So Government of India is investigating how to prevent this; that is how to effectively transfer the burden to the consumer. Let us hope that they will find out some solution for this. We are waiting for the Government of India's solutions in this matter, means have to be found out to transfer this tax to the consumer which is now being borne by the grower. Now to the so-called "simple" proposition of my Hon'ble Member for Kananur-Ezhuvas I have only to assure the House that when Government feel there is necessity to go to the aid of the Agriculturists they will unhesitatingly do so. They will not only use the amount collected by way of tax, they will use all their resources to help the agriculturists. They will go to the help of the agriculturists as a matter of imperative necessity. Government really depend upon the agriculturists. When the Government really feel the necessity for extending any aid to them, it will be done most ungrudgingly.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Has not the Government admitted that it is a heavy tax?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Government admitted there was some hardship when the price of this commodity went down. But to-day the market conditions show improvement all round. There is absolutely no ground for the Government to extend any help to the cultivators in the form of subsidy at present.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): What about the future?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): If and when a big fall in the price happens and if the Government are satisfied about the necessity of helping those people, they will never hesitate to do so.

Mr. Puthur Achyuta Menon (Kattur): If it is possible to convince the India Government that this cannot be taken as a vegetable product, do the Government want the duty to be imposed on this commodity?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): It is a hypothetical question.

Mr. P. T. Jacob (Latin Christians-Mattancheri): Does the Government think that this market rate when the season comes, naturally will not come down? Naturally prices come down when the season comes.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): We are closely watching the market. We are collecting statistics. If the market conditions show a fall Government can then reconsider their decision.

Mr. Joseph C. Chirayath (Nellayi): May I know when the market went down did not the Government investigate all the facts? When people got a rumour that a cess was going to be introduced on arecanut the prices went down. Now did the Government investigate that?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Government investigated all the representations. They have also moved the Government of India.

Mr. Joseph C. Chirayath (Nellayi): Did they do it before?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Government are doing everything that is possible in the matter. I therefore request the Hon'ble Member to withdraw the motion.

Mr. Paramel Ipe Ipe (Kunnamkulam): The probable chance of the Central Government doing the needful is poor solution to the growers of arecanuts in this country. To say that they will be reimbursed and that the Government are watching the market and that they will come to our help when a further fall in price comes will not be a consolation to the cultivators. That being the case I wish to press my motion.

Cut Motion put and carried

CUT MOTION No. 42

Fixing of a minimum price for cured arecanuts

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri):** Sir, I rise to move to reduce the allotment of Rs. 73,674 for (c)-Betel nuts, tea and coffee in Demand No. 10 by Re. 1 to urge upon the Government to fix a minimum price for every Thulam of cured arecanut which will give the arecanut grower an economic price for his wares and the Government to purchase the same at the said rate if there is no purchaser in the market.

Sir, it appears a little grotesque on the first reading of it. But on careful reading and analytically study the circumstances of the arecanut market as it obtains in Cochin today you will see, Sir, the necessity, the compelling necessity for accepting this cut motion and if you are not graceful enough to accept it we will force you to accept it and the further consequences of this cut motion. That is the purpose of this cut, Sir. Now, Sir, we are in the midst of war. We are very familiar with the fixing of minimum prices and ceiling prices that is not a process with which we are not familiar. It is only into that familiar field that I invite the Government of Cochin. What is the condition obtaining in the market, Sir? As I told you earlier there are Assamese who come from different parts, British parts who alone are the purchasers of this commodity with heavy money bags and when the wares are taken by the agriculturists the growers the price is dictated by them and that dictation has to be accepted by these people for the simple reason that the grower has no other alternative. That is the nature of the trade, Sir. There is no other market to which it can be taken. Although markets exist in other places there also Assamese of the same type are there with dictatorial powers. I come from a constituency where this trade is going on and I have therefore the first hand information of this subject. If in a helpless condition that the grower finds himself at about 5 'O clock in the evening returning home cursing their own stars, cursing those Assamese for he has to sell his stock at the dictated prices and leave it in the market. I have seen arecanut growers returning home weeping along the road in front of my house with tears rolling on their cheek. Any Government if it wants to say it is a human Government it should go to the help of these poor people. That is the position of the arecanut grower, Sir. *(Laughter)*. This is not a matter which you should take in such a light hearted manner. Government has a duty and if it wants to stand by the side of these poor agriculturists who are admittedly the back born of the country unless they come forward to fix an economic price for the wares so produced with great difficulty mentioned in the forenoon by the other Members while we were on the other cut motion, the arecanut growers will be in great difficulties. Now what will be the consequence of fixing a minimum price? Probably these Assamese may show a united front or seemingly show a united front not to purchase the commodity but the Government must be prepared to purchase the same. It will not lead to any difficulty to the Government because the Assamese who are to take this commodity home simply for their gain they will come to your doors with bented knees the next morning, Sir. If you are human enough to demand the price you have paid for it out of your pocket he will purchase the commodity. What is necessary is only some imagination, some boldness some feeling to stand by the side of the Agriculturists that alone is wanted. The question raised is that whether the Government is minded that way. If they say no Government stand condemned. I am sure Government will not take to that position. Without further comment on that I place this motion to be dealt with more academically and realistically by persons who have studied this problem better than myself.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): Sir, I have not studied this problems but I have something to say. The mover of the motion when he wrote this motion had to find some remedy for the difficulty involved in the proposal in the first half of the motion and he found as a result of an afterthought he had to add to it the second half that is fixing the minimum price. There will be no market for our arecanut if we fix the minimum price. Because the

Speech not corrected by the Hon'ble Member.

mover knew there will be no market for our arecanut he wants the Government to purchase it. Even if the Government purchases the arecanut the Government will have to bear the loss.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Government will not have to lose anything. For the Hon'ble Member for Government said that the prices are improving.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): The prices may go down. That will be the eventual result. It is better for the Government to give up the tax altogether rather than carrying on a trade in this commodity. Now if it is to be a practical proposition all the Governments concerned must fix a minimum price. If all those Governments fix the minimum price there may be a chance of success. I cannot support this motion as it stands at present.

Mr. Puthur Achutha Menon (Kattur): Sir, I support this motion. This is a motion which the Government can in the Government's own interest, very easily accept. The mover, the Member for Kunnankulam was doubting whether the Government will be a loser. But the Member for Government is convinced that the market is going up and it is steadily improving and we have no reason to doubt whether Government will have to incur any loss. Let our Government after making necessary investigation decide what the economic price of this commodity will be. We will be satisfied with that price. The government may take all the arecanut and may gain by that. The Government have admitted that the market is steadily improving that the arecanut growers are going to be benefitted. I disagree with my Hon'ble Friend, the Member for Kanayannur Ezhuvas and ask the Government whether my Hon'ble friend who introduced this cut motion has not very carefully worded the cut motion after due consideration about our experiences from the past dealings with the Government. I want to impress upon the Government that they should look to the dealings of the Government a year back before they vote for this cut motion. Sir, we are really experiencing difficulties on account of this imposition of excise duty. We have experienced a similar fate by the Control Measures of the Government on tapioca. Government insisted that we cannot take the commodity outside the State without permits but at the same time there was nobody in the State to purchase the tapioca. The result was the whole thing became rotten and great loss sustained by the agriculturists. We do not want to have that lesson repeated. We are prepared to incur losses but at the same time there must be a limit for all these things. Government was saying that the price was improving. Therefore, Government is not going to be losers by the purchase of the arecanuts at an economic price. The only thing we want is that the agriculturist must get an economic price for this commodity. He does not want to be a victim to these Assamese. So my humble submission to this House, is, in the interest of the Government, in the interest of the sad agriculturists, this cut motion must be supported.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനഗരപ്പൻ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കണയന്നൂർ മെമ്പർക്കു ഇതൊരു നേരപോക്കായിട്ടാണ് എടുക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു വലിയൊരു കാര്യമായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ പോളിസിക്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉള്ള ഭയമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് അത്രയും തോന്നുന്നില്ല. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

എന്നു ചെയ്തിട്ടാണ് അടക്കാകൃഷിക്കാരുടെ നില ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ അതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു ചുമതലയുണ്ട്. ഈ സഭയ്ക്കു അതിനുവേണ്ട തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ചുമതലയുണ്ടെന്നുള്ള നിലയിൽ ആണ് ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കാമേഴ്സു മെമ്പറായ സർ ജെർമി റെയിസ് മാൻ സെൻട്രൽ അസംബ്ലിയിൽ അടക്കാകൃഷികാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു.—

ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള നില. ഈ നികുതി, സാധാരണയായി സ്വന്തം നിലയെ പാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരുടെ മേലാണ് ചുമത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതുകൊണ്ടു വിഷമമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അടക്കാകൃഷിക്കാർക്കു അതിനുവേണ്ട ശേഷിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ നികുതി ദുർഭരമായ ഒരു ഭാരമായിട്ടും ഉപദ്രവമായിട്ടും നാശകാരണമായിട്ടും തീർന്നിട്ടുള്ളത്. കൃഷിക്കാരുടെ നിലയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ കൃഷിക്കാരുടെ വിഭവങ്ങൾക്കു ന്യായമായ മാർക്കറ്റുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാതെ സാധ്യമല്ല.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): If the Government accept this, is the Hon'ble Member for Kunnankulam prepared to forgo that subsidy?

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: എന്റെ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ, കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇങ്ങിനെുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് സബ്സിഡിയേക്കാൾ കാര്യക്ഷമമായിട്ടുള്ള ഒരു രക്ഷയാണ്. അടക്കാൻകുതിയായി, കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഏറ്റിൽചിലപാനം ലക്ഷം ഉറപ്പിക പിരിച്ചു. അടുത്തതൊപ്പം മവു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം പിരിക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഇതുമൂലമായി കഴിഞ്ഞകൊല്ലമോ ഇക്കൊല്ലമോ വന്ന നഷ്ടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ സബ്സിഡി ഒരു മാറ്റുമാകാമെന്നല്ലാതെ അടക്കാക്രമിക്കാരുടെ സ്ഥിരമായ അവശതയ്ക്കു അതു പരിഹാരമായിത്തീരുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് വന്നുപോയനഷ്ടത്തിനു പരിഹാരമില്ലെങ്കിൽതന്നെ ന്യായമായ നിലയിൽ, സ്ഥിരമായി, എല്ലാക്കാലത്തേക്കും, അനുഭവിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർക്കു ന്യായവില കിട്ടത്തക്കരക്ഷ വെച്ചുകൊടുത്താൽ അതായിരിക്കും മറ്റതിനേക്കാൾ മെച്ചം. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കുറച്ചു റിസ്ക് എടുക്കേണ്ടിവരും. കമ്മേഴ്സ്യൽ അണ്ടർടേക്കിംഗ്, അതായത് വ്യവസായപരമായോ കച്ചവടപരമായോ ഉള്ള ഒരു പദ്ധതി അവർ എടുക്കുന്നപക്ഷം ഈ കാര്യത്തിൽ കുറച്ചു നഷ്ടം ഒരുപക്ഷെ വരുമായിരിക്കാം. മാർക്കറ്റു നിയന്ത്രിക്കുവാനായിട്ട് ക്ലിപ്തമായ ഒരു വില നിശ്ചയിച്ച്, ആ വിലക്കു കച്ചവടക്കാർ ഉൽപന്നങ്ങൾ വാങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ തൽക്കാലം അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് വാങ്ങി സ്റ്റാക്കു ചെയ്യണം. ഇതാണ് ഈ പ്രമേയംകൊണ്ടാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് വാങ്ങിവെക്കുന്ന സ്റ്റാക്കു വാങ്ങാൻ ആരുമില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അതെല്ലാം ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ തിന്നു തീർക്കേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു മിത്ഥ്യയാണ്. സാധാരണയായി ൧,൧൦,൦൦൦ ടൺ അടക്കം ഇൻഡ്യയിൽ പ്രതിവർഷം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ൩൦,൦൦൦ ടൺ പുറമെ നിന്നും ൫൦,൦൦൦ ടൺ മാത്രം നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഉൽപന്നങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് ലഭിച്ചിരുന്നത്. പുറമെയുള്ള ഇറക്കുമതി അസാധ്യമായ ഈ കാലത്തു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള അടക്കം ഇവിടെ മാർക്കറ്റു ഇല്ലാതെയാകുമെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. തീർച്ചയായും കച്ചവടക്കരുടെ കരുത്തുങ്ങൾ കൊണ്ട്, പിട്ടും പിരട്ടുംകൊണ്ട്, അവർ അടക്കയുടെവില ചളിപ്പിച്ചു കൃഷിക്കാരെ തോൽപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാതെ മാർക്കറ്റുഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിഷമമില്ല. റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഗവർണ്മെന്റ് വാങ്ങേണ്ട ആ വശമില്ലല്ലോ?

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: കാനിഡ്, ചണ, കാപ്പി, ചായ മുതലായവയുടെ വിലനിയന്ത്രണം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അടക്കക്രമിയെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിന് വലിയ വിവരമൊന്നുമില്ല. ൧൯൩൩-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കമ്മേഴ്സിയൽ ഡയറക്ടറി അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റ് അടക്കാക്രമിയെ രക്ഷിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവരണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവരുവാൻ മൂലധനത്തോടുകൂടിയുള്ള അനുഭോഗസ്ഥ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായിരിക്കുമായിരുന്നു. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ സ്വയമായി ഉതിന്റെ ഭാരം ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ളഭാരം ഗവർണ്മെന്റ് സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാതെ വന്നുചേരാവുന്ന നഷ്ടം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പിന്മേൽ സെൻട്രൽ കോഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കിനെയോ, കോഓപ്പറേറ്റീവ് മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റിയെയോ അതു ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല.

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: അതുപോലെതന്നെ കൊപ്രയും കയറും ഗവർണ്മെന്റ് വാങ്ങേണ്ടിവരികയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അടക്കയുടെ കാര്യം പറയുന്നതിനടക്കു കൊപ്രയെ വലിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: വന്നുപോയ നഷ്ടം പരിഹരിക്കുവാനായി ഗവണ്മെന്റ് അടക്കാക്രമിയിൽനിന്നു പിരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരിരുപതു ലക്ഷം ഉറപ്പിക, ഇക്കൊല്ലമോ അടുത്തകൊല്ലമോ, ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഈ സഭക്ക് അറിവുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. ഈ ൨൦ ലക്ഷം ഉറപ്പിക അടക്കാക്രമിക്കാരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ മറ്റുചില ഫണ്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, ഒരു ഫണ്ടായി നിറുത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കും. കൊച്ചി ഗവർണ്മെന്റ് മാത്രമല്ല, മൈസൂർ ഗവർണ്മെന്റും മറ്റു നാട്ടുരാജ്യ ഗവർണ്മെന്റുകളും ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റും ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹകരിച്ചാൽ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചാൽ തന്നെയും മേൽപറഞ്ഞ ൨൦ ലക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരി അതിനായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം.

സർ ജെർമി റെയ്സ് മാൻ പറഞ്ഞ കൃഷിക്കാരുടെ ശക്തിക്ഷയത്തെ പരിഹരിക്കാൻ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹകരണം തേടാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ആ അവസരത്തിൽ അവരുമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ നേരിട്ടു സംസാരിപ്പാൻ സഭയിലെ അനുഭോഗസ്ഥ പക്ഷത്തിന്നു ഒരവസരം നൽകണമെന്ന കൂടി ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അടക്കാക്രഷിക്കാരുടെ സംഘടനയുള്ള മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെ ആ വക സംഘടനകൾക്ക് ഇൻഡ്യാഗവർണ്മെന്റിന്റെ മേൽ പ്രേരണ ചെലത്തുവാൻ സാധിക്കും. അതിന്നവർ ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇത് നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയേണ്ട ഒരു കാര്യമല്ലെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നു. സ്ഥിരവും ശാശ്വതവുമായ രക്ഷ നൽകുന്നതിന്നു ഏറ്റവും നല്ല മാർഗമാണിത്. സാമ്പത്തികാധിപത്യം വന്നകാലത്തും, കർഷകർക്കു രക്ഷയില്ലാതിരുന്ന കാലത്തും, അടക്കാക്ക് ഒരു ചുരുങ്ങിയ വില നിശ്ചയിച്ച് അതു നിലനിർത്തുവാനുള്ള ശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. അടക്കാക്രഷിക്കാർക്ക് വളരെയധികം ക്ലേശങ്ങളും നഷ്ടവും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിലെങ്കിലും ഈ പരിഷ്കരണത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റ് ഏർപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം ഈ സഭയെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. M. K. Raja (Mulakunnathukavu): Sir, I support this cut motion. I find no reason why the Government also should find it difficult to accept it. It has been argued here, Sir, and Government too have accepted the proposition, that from the very nature of the betelnut industry it is not possible for producers to shift the burden of taxation to the consumers. That being so, it is a patent proposition that the producers should be assured a reasonable return for their agricultural products which they send down to the markets. It is at this stage that the Government can come to the rescue of the producers and they can do it either by fixing a reasonable price for the produce so marketed or they can purchase the whole produce themselves and market it in other places through their agencies or again through wholesalers under the licensing system. I am not unaware that a possible objection might be raised about this. We should not forget that the markets in Cochin State and in British India and the arecanut markets outside India are interdependent, it has been stated here that about 90 per cent of the produce of the betelnuts produced here are marketed outside. Fixing the minimum price of arecanut in the State alone will not produce the desired effect. The Government may find it very difficult if they take up the responsibility of marketing arecanut produce of the State themselves or to market to it at reasonable price outside the State. This is the real difficulty and the House must be aware of it. But I make suggestion that in the discussion which the Government have promised to undertake with the representative of the Government of India in this respect they can place this matter of fixation of minimum price before the Government of India for their earnest consideration. They can request the Government to fix a price on an All-India basis throughout the markets in India so that the difficulty of marketing our produce outside might be obviated. I only make the suggestion for the acceptance of the Government in coming to a decision in accepting or not accepting this proposition.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan (Uraḱam): On a point of information. Sir, how much amount worth of arecanut is produced in the State every year? I find from the Manu Subedar's report that fifty lakhs of rupees worth of arecanut is produced here. Is it correct?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): We are causing a survey to be conducted. It is not completed.

Mr. K. T. Achyutan (Ezhuvas-Mukundapuram): I strongly support this motion. I would go to the extent of saying that this is a right move as far as the agricultural population of this State is concerned. After the war all Governments cannot belittle the importance of maintaining a healthy agricultural population. That is sure. As far as the arecanut growers are concerned Government are convinced that they are now suffering in a very unusual manner. The arecanut growers, the pepper growers and all growers of these commercial products are not organised in the State. Therefore I state that the Government need not take it in a slight way but must seriously consider the pros and cons of the question and I go to the extent of saying that expert opinion in this matter if it is necessary should be obtained and initiate moves on a co-operative basis. If the Government were to take up the responsibility of selling, the products they will not incur substantial loss and a certain percentage of profit can be given to the

agriculturists also. Therefore I think Government without belittling the importance of this should seriously consider the pros and cons and help the arecanut growers.

Mr. K. Balakrishna Menon (Cheruthuruthi): Was there any Arecanut Co-operative society in the State?

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Not to my knowledge.

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. ചിറയത്തു: നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് അടക്കമുണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാതരം കൃഷിക്കാരുടെയും കാര്യത്തിലും വളരെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർക്ക് എവിടെയെങ്കിലും കഷ്ടപ്പാടുവന്നാൽ അതു നവുത്തിക്കുവാനായിട്ട് ഓടിനടക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സാക്ഷാൽ കർഷകന്മാരുടെ ഗവർണ്മെന്റാണ് ഇന്ന് കൊച്ചിരാജ്യത്തു നിലവിലുള്ളതെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഗവർണ്മെന്റ് മെമ്പർ തന്നെ അതു സമ്മതിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. അടക്കമുണ്ടാക്കി ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തിൽ കൊച്ചിക്ക് പുറമെ മൈസൂർ, തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ നാലഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൊച്ചിരാജ്യത്തു് അടക്കമുണ്ടാക്കേണ്ട അവശതകളെപ്പറ്റി വളരെക്കാലമായി നിവേദനങ്ങൾ വഴിയായും മറ്റു പലവിധത്തിലും പലപ്പോഴും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അടക്കമാക്കുവാൻ കൺട്രോൾ ചെയ്യുന്നതൊരു ഒരു മിനിമം പ്രൈസ് നശ്യയിക്കുന്നതിലേക്കായി എഴുത്തുകുറ്റുകൾ നടത്തി വെച്ചതും ഒരു ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ആർക്കും ഇതുവരെ അറിവില്ല. ഉദേശം ൫൦,൦൦,൦൦൦ ഉറപ്പികയോളം വിലക്കുള്ള അടക്കയുണ്ടാകുന്ന കൊച്ചിരാജ്യത്തെ അടക്കമുണ്ടാക്കുന്ന നേരിടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ച് ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഉപക്ഷേപം സഫലീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അപകടമോന്നമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൂടാതെ ഗവർണ്മെന്റ് ഗവർണ്മെന്റ് എന്ന് പറയുന്നതു് പൊതു ജനങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കണം. അടക്കമുണ്ടാക്കിയെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ രക്ഷിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള അടക്കം ന്യായമായിട്ടുള്ള വിലക്കു വാങ്ങി സൂക്ഷിച്ച്, കോകാപ്പറേറീവ് ബേസിസ്സിലായാലും, മറ്റൊരു ബേസിസ്സിലായാലും വേണ്ടില്ല; അതു് ആവശ്യമുള്ളവർക്കു കൊടുത്തു് അതിന്റെ സംഖ്യ അടക്കമുണ്ടാക്കുക കിട്ടത്തക്കവിധത്തിലാക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ അനീതിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ഏർപ്പാടിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ലാഭവും കൂടി ന്യായമായ തോതനുസരിച്ചു കൃഷിക്കാർക്കുതന്നെ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗവർണ്മെന്റു പറഞ്ഞാൽ പൊതു ജനങ്ങളെന്നല്ലാതെ ഒരു പ്രത്യേക സ്റ്റാമ്പി അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ഏർപ്പാടിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടം വന്നാൽ അതു അവർ സഹിക്കുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും, ഈ ഉപക്ഷേപത്തിലെ ആശയം വളരെ പരിശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു നിലയിലും ഞാൻ ഇതിനെ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. മാണി: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതിന്നു് പ്രത്യേകം കാരണമുണ്ട്. കൊച്ചി കണയന്നൂർ ഈഴവ മെമ്പർ, തേങ്ങക്കും കുരുമുളകിനും വില നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കാലത്തു് അതുംകൂടി ഗവർണ്മെന്റ് വാങ്ങിവെച്ച് കച്ചവടം നടത്തേണ്ടി വരികയില്ല എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് ഒരു കാര്യം എനിക്കു് ഓർമ്മവന്നതു്. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയം, ഗവർണ്മെന്റിന്നു് ആവശ്യമാണെന്നുണ്ടാൽ മാത്രം ഏതെങ്കിലും വാങ്ങി കച്ചവടം നടത്തുവാൻ ഗവർണ്മെന്റ് തയ്യാറാണ്. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ്, നെല്ലിന്നു് ആറണ വിലയായിരുന്നകാലത്തു്, കൃഷിക്കാർക്ക് കടം കൊണ്ടു മുങ്ങിയ കാലത്തു്, ഒരു ഗവർണ്മെന്റും നെൽകൃഷിക്കാരനെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുക ഉണ്ടായില്ല. യുദ്ധം തുടങ്ങി നെല്ലിന്നു് അഞ്ചോ ആറോ ഉറപ്പിക വിലയാകുമെന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളുണ്ടാപ്പോൾ നെല്ല് വാങ്ങുവാൻ ഗവർണ്മെന്റ് ബദ്ധപ്പെട്ടു് ഓടി തുടങ്ങി. കൃഷിയെ യാതൊരു തരത്തിലും സഹായിക്കാതെ നെല്ല് പരിശുദ്ധമാക്കുവാൻ ഉള്ള ബദ്ധപ്പാടുകണ്ടു്.

ഇനി ഒരു സംശയം എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്. ബർമ്മ നമുക്കു സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ കറേ അധികം അരി നമുക്കു സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നതിൽ നെല്ലിന്റെ വില അധഃപതിക്കും. ഈ കാലത്തു കൃഷിക്കാരനു രക്ഷ കൊടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. നെല്ലിന്റെ വില കുറയുമ്പോൾ ആറണക്കോ നാലണക്കോ നെല്ല് വിറ്റു കൊള്ളുക എന്നു ഗവർണ്മെന്റ് പറയുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരുണ്ടാക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ അവർക്കു നഷ്ടമുള്ള നിലയിൽ വിൽപന നടത്തുന്നവസരത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റ് കച്ചവടം നടത്തിയോ മറ്റൊരതെങ്കിലും വിധത്തിലോ അവർക്കു ലാഭമുണ്ടാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ത്യാഗം സഹി

കുവാൻ തയ്യാറാകണം. അടക്കാകൃഷിക്കാരുടെ പക്കൽനിന്ന് അടക്ക വാങ്ങി കച്ചവടം ചെയ്ത് അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും ഗവർണ്മെന്റ് ആ ത്യാഗം സഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഗവർണ്മെന്റിന് നാട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കുവാൻ വലിയ ചുമതലയുണ്ട്. അതിലേക്ക് എന്തെല്ലാം ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യണമോ അതെല്ലാം ഗവർണ്മെന്റ് ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

*മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഒരു തത്വത്തിന്റെ പേരിലാണ് ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത്. തൽക്കാലം നഷ്ടമോ ലാഭമോ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത്. ഉല്പന്നങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായിട്ട് ഉൽപാദകന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇടക്കു പല വിഷമതകളും നേരിടേണ്ടിവരും. ആ സ്ഥിതിക്ക് കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും രാജ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പൊതുജന നന്മക്കായിട്ടും വ്യവസായപരവും വാണിജ്യപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് സർക്കാരിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന ഈ ഏർപ്പാട് സ്വീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ രാജ്യത്ത് അടക്കാകൃഷിയിൽ വളരെ നഷ്ടങ്ങൾ കൃഷിക്കാർക്കുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവരെപ്പോലെതന്നെ അവരുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ, അരവത്താരായിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമുണ്ട്. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾക്കും ഇതിനെത്തുടർന്ന് പല രക്ഷകളും ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നത്. കോളകൊണ്ടു കടലിൽ പോയി ജീവിക്കളെ പിടിച്ചു വരുന്ന ആളുകൾക്ക് പലപ്പോഴും മീൻകൂടി കിട്ടാതെ ആത്മാവിനെ പണയം വെച്ച് പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. കോളകൊള്ളുന്ന കടലിൽ നട്ട പാതിരാത്രിയ്ക്കു പോയി ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന മീൻ കമ്പോളത്തിൽ വിൽക്കുവാനോ, ഒരു വില്ലേജിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വില്ലേജിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനോ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ അവർ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അടക്കാകൃഷി ഗവർണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു കച്ചവടം നടത്തിത്തുടങ്ങുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ പാവപ്പെട്ട മീൻ പിടത്തക്കാരുടെ അത്യുല്പാദനഫലമായി കിട്ടുന്ന മത്സ്യംകൂടി ഏറ്റെടുത്തു വില്പന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അതൊരു വലിയ സഹായമായിരിക്കും. ഇത്രയധികം ഗവർണ്മെന്റിന് ലാഭമുണ്ടാകുന്ന ഒരു കച്ചവടം മീൻകച്ചവടംപോലെ വേറെയില്ല. മീൻ ചീഞ്ഞു പോകാതിരിക്കുവാനും, മീൻപിടത്തക്കാർക്കു നഷ്ടമുണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുമായി ഗവർണ്മെന്റ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തിലെ തത്വമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടി സർക്കാർ ചോദിക്കുന്ന മിനിമം കൊടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിലെ തത്വമനുസരിച്ച് അടക്കയുടെ പുറകെ മീനുംകൂടി സർക്കാരിൽനിന്നു വിന്ദതരണമെന്നു എനിക്കുപേക്ഷയുണ്ട്.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): Government are thankful to the member who moved the cut motion as well as to the Hon'ble Members who supported this motion. Of course on principle we are one with you. There is no denying the fact that it will be a great relief if we can assure a proper return to the grower. On this issue there is absolutely no dispute. The only point for consideration is whether the procedure proposed by the Hon'ble Mover would be the proper one to adopt in a matter like this. I honestly think that no useful purpose will be served by fixing a minimum price in this State alone. As long as this commodity goes outside the State, unless we are able to control the foreign market as well, the question of fixing a minimum price for this commodity does not arise. It is also out of the question for the Government to assume the role of a merchant and purchase all the stock available in the State and then go to the foreign merchants for effecting sales. If that procedure is accepted, as one Hon'ble Member pointed out the question will come up why not Government take up the sale of fish. Ultimately Government would be asked to purchase all varieties of things produced in the State and find out markets for selling them. Of course the proposition is evidently unacceptable. The real solution of the situation is as Mr. Raja pointed out the fixing prices on an All-India basis. This view of the Hon'ble Member seems to be correct and when the Government of India authorities come down here, this point will be discussed with them and see whether anything can be done in that direction. Another suggestion made by the Hon'ble Member for Urakam is to start Co-operative Societies. That again is a very good proposition. If the growers would join together and start an organisation on co-operative basis with

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

the object of assuring a good return to the grower, Government will certainly help them. Any such non-official institutions organised on a co-operative basis will always receive substantial help at the hands of the Government.

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri):** I am glad that I get compliments from the very energetic able Secretary to Government that it is a very workable proposal with of course certain modifications. To that extent I stand gratified. But I am not able to see eye to eye with him when he says with my friend sitting in front of me that this is an All-India question. Fixing up a minimum price is certainly not an All-India question. That statement, Sir, is made as a result of want of proper study of the arecanut industry and arecanut markets. If the Government have not forgotten the very valuable economic survey report produced by one of their own officers subsequently demised you will be pleased to see what is the position of the arecanut industry, here, what is the position of the market and what are the difficulties of the arecanut grower. I have not forgotten it. The arecanut market in British India used to import large stock of arecanut from Singapore where it is wild growth and not tending is necessary. Such arecanuts used to be brought in large stocks. That fortunately or unfortunately has been stopped and it is going to be revived for some years at any rate. Therefore the question of the Government becoming a merchant large amounts being invested in this and the Government becoming a loser, as one who has studied the proposition unfortunately making such a statement I being the Secretary of my Party, seems to me to be rather strange. There will be no loss. The wares will be with you. The stock can be cleared the next day. The Asami will be in the houses adjoining the markets. The next morning he will be at your doors. He cannot go to Salem without arecanut. Now he has the power to dictate to the grower. Do not give him the opportunity to dictate. Then he comes to your door. One word to my Hon'ble friend who is not in his seat now no comment upon that is necessary. I am referring to my esteemed friend Rao Sahib Ayyappan, when he prefaced his observations that he has not made a study of it. I am only glad that he made such observations. Had he only heard the Government Secretary earlier he would not have said it. He was an ardent supporter of my resolution. So, Sir, I must in response to the Secretary to Government's attitude and in response to his coming from various corners of the House—I should not corner the Government nor corner some of my friends inclusive of my Hon'ble friend the Member for Kanayannur Ezhuvas, I should not corner anybody I want to gain myself and I am sure Government is helpful and the Government of India representatives coming here. For all these reasons I don't want to administer a defeat upon the Government on this cut motion. So I seek leave of the House to withdraw my motion.

Cut motion, by leave, withdrawn

The demand of Rs. 79,406 under 10-Matches, Vegetable Products, etc., was put and carried.

The House rose for the day at 5 p. m.

Mr. B. V. K. Menon (Secretary to Government): As Mr. P. A. Muhamed Ashroff, one of the duly nominated candidates for the College Advisory Committee withdrew his candidature, the Secretary to Government declared Mr. P. Kumaran Ezhuthassan, the other candidate, is duly elected.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA

Secretary to the Council

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.